Milliyet
ÇOCUK
11 Temmuz 1983 • Sayı: 28 • 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLGİNLER ve BULUŞLAR ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

Öykü Yarışması Sonuçlarını Açıklıyoruz

yeni çıkan kitaplar

Kurnaz Tilki

Milliyet YAYINLARI

Üç Korkusuz Keçi

Milliyet YAYINLARI

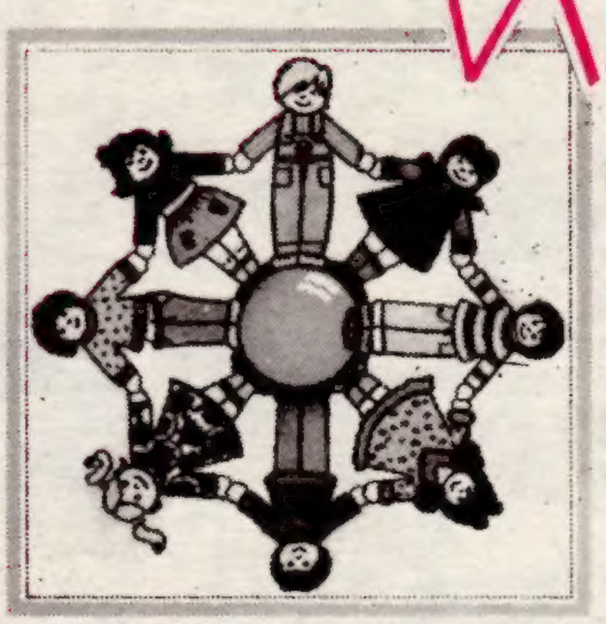

Çıt Pıt Mavi Boncuk

Milliyet YAYINLARI

TÜRK ve DÜNYA MASALLARI DİZİSİ

Milliyet YAYINLARI

Lüks Ciltli
Birinci Hamur Kağıda
Süper Baskılı
Baştanbaşa Renkli
Dayanıklı Cilt Kapağıyla

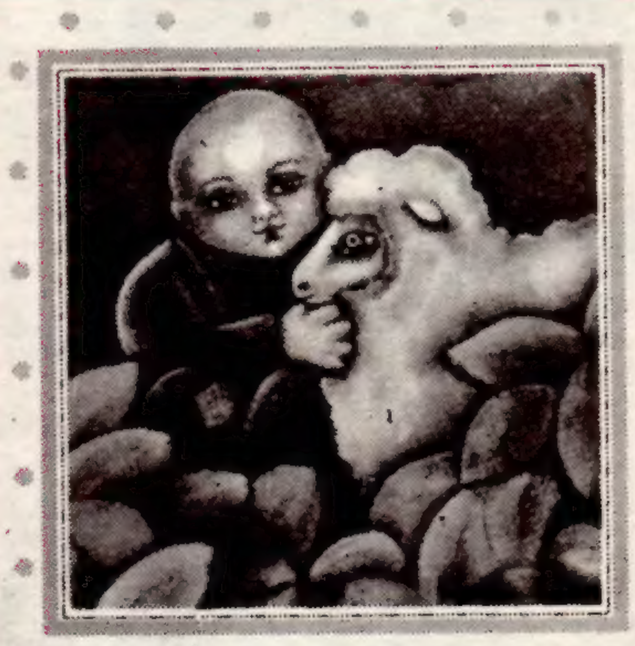

Keloğlan ile Topal Dev

Milliyet YAYINLARI

EĞİTİCİ, ÖĞRETİCİ, OYUNLU BOYAMA KİTAPLARI

Birinci Hamur Kâğıda Ofset Baskılı Karton Kapaklı

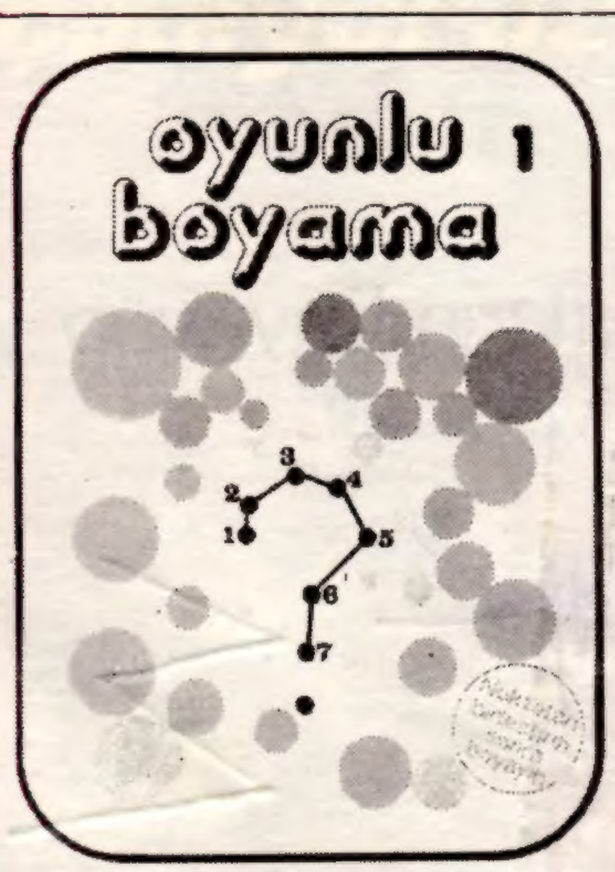

Milliyet YAYINLARI

Milliyet YAYINLARI

«Milliyet Yayınları»nın
Sarı ve Mavi Çocuk Kitapları,
Dünyanın ve Ülkemizin
En Çok Sevilen Masalları
Arasından, Özenle
Seçilip Hazırlanmıştır.

HER KİTAP 150 LİRADIR

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN
Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR
Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL
Telefon:
526 83 86
Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi —Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul
Telefon:
528 42 67
Abone Koşulları:
Yıllık: 3770.-TL.
Altı Aylık: 1885.-TL
Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır.
Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira
11 Temmuz 1983
Yıl: 13 Sayı: 28 Cilt: 7

BİZDEN SİZE

...VE SIRA ÖYKÜ YARIŞMASINA GELDİ

"RESİM", "şiir" ve "karikatür" yarışmasından sonra, sıra **"öykü"** dalının sonuçlarını açıklamaya geldi. **Abbas Cılga, Sulhi Dölek, Behiç Duygulu** ve **Hikmet Altınkaynak**'tan kurulu Büyük Jüri'nin değerlendirmesi şöyle:

"Güzellik Yarışması" adlı öyküsüyle **Çiğdem Kalafat** birinci, **"Mavi Kuş'u Ararken"** adlı öyküsüyle **Mustafa Özbay** ikinci, **"Yengeç Ali"** adlı öyküsüyle **Deniz Pezek** üçüncü oldu.

Ayrıca, **Hülya Zongur-alp, Günal Yılmaz, Yasemin Dayandı, Yunus Emre Şimşek, Halûk Köseoğlu, Müjde Doğan, Mustafa Sakallı, Betül Battal, İsmet Özkan** ve **Leyla Doğancık** adlı okurlarımız da, **"başarı"** ödülü kazandılar, kutlarız.

"Öykü" yarışmamızda dereceye giren bütün okurlarımızın yapıtlarını, bu haftadan başlayarak sıra ile yayımlayacağız.

MİLLİYET Yayınları'nın, **"Tatil Kitapları Gülmece Dizi-si"**nin ilk iki kitabı, **"Bütün Fıkralarıyla BEKRİ MUSTAFA"** ve **"Bütün Fıkralarıyla İNCİLİ ÇAVUŞ"** piyasaya çıkarıldı.

Türk anlatı geleneğinin önde gelen fıkracı tiplerinden İncili Çavuş ile Bekri Mustafa'nın en güzel fıkralarının derlendiği bu iki yeni kitabımızı hepinizin severek okuyacağınıza inanıyoruz.

YENİ Gazete"de haberleri yayımlanan okurlarımızdan da bir dileğimiz var:

Gazetede haberi yayımlanan her okurumuza, özel olarak hazırlattığımız **"Genç Gazeteci Belgesi"** armağan ettiğimizden, bize yolladığınız haberleri iyi izlemenizi, **Yeni Gazete** köşemizde yayımlandıktan sonra da, bir adet vesikalık fotoğrafınızı, **Milliyet Çocuk Dergisi, Yeni Gazete Köşesi, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul** adresine postalamanızı rica ederiz.

Esenlik dileklerimizle...

İÇİNDEKİLER

Okurun Sesi 3
Beşler Çetesi 4-7
Bilim Teknik 8-9
Öykü-Şiir 10-11
Red Kit 12-15
Yarışma Sonuçları 16-17
Üç İzci 18-20
Yarışma Sonuçları 21
Yaşanmış Serüvenler .. 22-23
Monte Cristo 24-25
Mırnav 26
Çılgınlar Ormanı 27
Mac Coy 28-31
Yeni Gazete 32-33
Bilmece-Bulmaca 34-35
Kırk Ambar 36-37
Okurdan Okura 38-39
Cimcime 40-43
Sinema-TV 44-45
Tarihte Bu Hafta 46
Demir Yumruklu Adam 47-50

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu İstanbul** adresine bekliyoruz.

Derginizi çok seviyor ve zevkle okuyorum. Çeşitli yazarların hikâyelerini ve çizgi roman kahramanlarının posterlerini yayınlamanızı istiyorum.

Özlem ÇEKİÇ (Adana)

Derginizi seviyorum ve uzun zamandan beri alıyorum. Sizden dileğim Candy'i yayınlamanızdır. Ayrıca poster vermenizi istiyorum.

Okan GÜVEN (Samsun)

Derginizi yeni almaya başladım. Severek okuyorum. Çizgi roman kahramanlarının ve Türk büyüklerinin posterlerinin verilmesini istiyorum.

Nuray ÖZKAN (Ankara)

Derginizi sürekli almakta ve zevkle okumaktayım. Spor sayfasının yayınlanmasını ve pul köşesinin büyütülmesini istiyorum.

Ahmet KURU (Hatay)

Derginizi 1982 yılından beri almaktayım, severek okuyorum. Sizden istediğim Tom ve Jerry ve Pembe Panter'i yayınlamanızdır.

Eda ÖZKAYA (İzmir)

Derginizi 2 yıldan beri almaktayım. Çeşitli spor ve uzay posterleri yayınlarsanız sevinirim.

Muharrem BEYİZ (Bursa)

Derginizi 2 seneden beri almaktayız. Fakat sosyal ve fen konularının işlenmesini, yazarlar ve şairler ile ilgili bilgi verilmesini istiyoruz.

Özlem ve Özer KÖSEOĞLU (Zonguldak)

BEŞLER ÇETESİ

TANRI İNKA /9

KAYA! HEY! KAYA! CEVAP VER NE OLDU?

DİKKAT, GELİYORLAR!

SÖZÜNÜ TUTTU; SANDIKLAR BURDA!

NE OLURSA OLSUN BÜYÜK İNKA GÜNEŞİ'NİN YERİNİ SÖYLEYECEK BİZE!

SUS ÇAPKIN!

NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUN?

NE PAHASINA OLURSA OLSUN, KONUŞTURMALIYIZ ONU! MİLYONLUK BİR İŞ BU!

AYDIN'I KONUŞTURMAK İSTEYEN KİMDİ?

BANA KALIRSA, TA BAŞTAN BERİ BÜYÜK BİR YANILGI İÇİNDEYİZ...

BÖYLE DÜŞÜNDÜREN NE SENİ?

BİLMİYORUM.. TUHAF BİR ŞEY VAR İÇİMDE... SEZGİ GİBİ BİR ŞEY...

HEY, YUKARDAKİLER!

HABER VERİN POLİSE, ÇABUK! BULDUM HEYKELİ! AYDIN DA BURDA! DURUMUM İYİ DEĞİL! ÖLECEĞİM KORKUDAN!

HAYDİ OYA, ATLA BİSİKLETE, BULDUĞUN İLK TELEFONLA, POLİSE DURUMU BİLDİR. ÖZELLİKLE HEMEN GELMELERİNİ İSTE!

OLDU! DİKKATLİ OLUN SİZ DE!

TASA ETME! POLİSİN GELMESİNİ USLU USLU HERKESİN BEKLEMESİ İÇİN BİR DÜŞÜNCEM VAR!

HOP... BİR DE KÜÇÜK TAŞ SÜBABİN İÇİNE.. TAMAM...

SSSSSS

SSSSSS

NE HALT EDİYORSUN ORDA?

GRRR

BAK, ARABAYI BOZAN ŞU İŞTE!

YAKLAŞMAYIN, BIRAKIRIM KÖPEĞİ YOKSA!

GÖRELİM BAKALIM! HELE BİR BIRAK DA, NASIL YİYOR KAFASINA KÜREĞİ!

AYDINI BIRAKMAYIN! NE YAPACAĞINIZI HABER VERECEĞİM BEN SİZE!

VAYY! AYY!

GROAARRRR

GRRRRR

AHH...KÖR OLDU GÖZLERİM!

DAYAN SUNA!

BIRAK ÇAPKIN, BIRAK!

GROOAR

ÇABUK OLUN, BURADAN GEÇTİLER!

GÖZÜM GÖRMÜYOR DİYORUM SANA!

ÇABUK OL SUNA, GELİYORLAR!

AMMA DA UYUTTULAR BİZİ! NEREYE GİTTİLER BÖYLE?

İŞLER SARPA SARIYOR ALİ!

DUYDUN MU, ALİ DEDİ ONA!

AYDININ ORTAĞININ ADI ALİ!

ORTAĞININ DEĞİL, KARDEŞİNİN!

SEN MİSİN KAYA? OOO, ÖDÜMLÜ PATLATTIN!

GELİN ARKAMDAN... BİR ŞEY GÖSTERECEĞİM SİZE.. DİKKAT EDİN, YERLER KAYGAN!

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...

VAY CANINA!

Sürecek

BİLİM VE TEKNİK

Ayın üzerindeki lekeler, yüzyıllarca gökbilimcilerinin ilgisini çekti

GECE TANRIÇASI: AY

"Gecenin Tanrıçası" dediler onun için; eski uygarlıklarsa, **Selen, Artemis, Luna** adını vermişlerdi. Tapındılar ve korktular; yeryüzündeki yaşamın onun gizli güçlerinin yönetiminde olduğuna inandılar. Resimlerini yaptılar, şarkılar yazdılar ona: **"Cennetin süslü dilberi"** dediler, **"göklerin tatlı serserisi"** dediler, hatta **"aydede"** dediler...

Bütün bunlar, dünyanın doğal uydusu Ayın insanlar için erişilmez, çözülmez bir bilmece olduğu zamanlardaydı. Bugün Ay, büyüleyici bir güzellikten çok daha fazlasını ifade ediyor insanlar için. Binlerce bilim adamı onun gizlerini çözebilmek, insanlığa yararlı olabilecek özelliklerini bulup çıkarmak için yoğun bir uğraş veriyor.

İnsanların ayı tanıma çabaları XX. yüzyılda başlamış değil. Daha XVII. yüzyılda, insanların dolunay sırasında uyuyanların çıldıracağına inandığı dönemlerde, ünlü Alman astronomu **Johannes Kepler,** Ayda yaşam olup olmadığını düşünüyordu. Bu soruya olumlu karşılık veren Kepler, Ay kraterlerinin orada yaşayan canlılar tarafından inşa edilmiş olduğu kanısındaydı. 1835'te bir Amerikan gazetesi, **Kepler**'i doğrulayan çok önemli bir haber yayınladı: **Sir John Herschel,** yaklaşık 7.5 metre çapında bir teleskop yapmış ve bunun aracılığıyla, Ayda yarasaya benzer, kanatlı canlılar yaşadığını saptamıştı. Büyük heyecan yaratan bir haberin yalan olduğu kısa sürede açığa çıktı.

Bundan yüzyıl kadar önce ise, bir başka bilim adamı bazı kraterler üzerinde zaman zaman kararıp solan çeşitli lekeler saptadı. Bu lekelerin bir tür bitki örtüsü olabileceğini öne sürdü. Hatta bitki örtüsüne gerekli suyun eriyen karlardan kaynaklandığı düşüncesindeydi.

Ayın bize dönük yüzünde, yalnızca 1.5 km'lik bir alanda yüzbinlerce krater var.

Bugün bazı şakacı astronomlar, Ay'da yaşam olup olmadığı sorusuna şu yanıtı veriyor: **"Tabii, bir sürü Ay fili var. Yakında bulacağız onları!"** Bu şaka, XVII. yüzyılda Aya ilişkin öne sürülen bir başka savdan kaynaklanıyor: Kepler'in çağdaşı bir İngiliz, Ay'da fil gördüğünü açıklayınca kamuoyu bir hayli karışmış. Kısa süre sonra, **"ay fili"**nin, teleskopun içine yerleşen bir fare olduğu anlaşılmış!..

Bilim adamları, Ay'da canlı bulunamayacağını öne sürerken, şunları gerekçe gösteriyor: Ay'da atmosfer yok, bu nedenle de, ultraviole, "x", gama gibi çeşitli öldürücü güneş ışınları doğrudan yüzeye ulaşabiliyor. Yüzeyde ayrıca, yaşamın temel gerekliliklerinden olan su da bulunmuyor. Öte yandan, Ay, Ekvatorunun öğle saatlerinde ulaştığı sıcaklık 100 dereceden fazla; geceleriyse 250 dereceye kadar ulaşıyor. Ayda, bu koşullarda, mikroskobik yaşamın bile var olmasının 10 milyarda bir olasılık olduğu belirtiliyor. Üstelik bu küçük olasılık gerçek olsa bile, bu canlıları saptamak çok güç. Çünkü Ay yüzeyine inen astronotların giysilerinden dışarı, dakikada yaklaşık 1000 adet mikroskobik canlı sızıyor. Dolayısıyla Ay'da bu tür organizmalar bulunsa, astronotlarca dünyadan mı taşınmış, yoksa Ay'ın

KOBAY YERİNE BİLGİSAYAR

Fizyoloji, biyokimya, biyoloji gibi bilim dallarında öğretim görenler, çalışmaları boyunca birçok laboratuvar hayvanını kesip biçmek zorundadır. Kobaylar deneye sokulmadan önce tamamen uyuşturulmalarına rağmen, kimi öğrenciler hayvanların acı çekmesi olasılığından rahatsız olur. **Teksas Üniversitesi**'nde kısa bir süre önce, bu rahatsızlıkla birlikte, canlı kobaylarla çalışmanın doğurduğu birçok sakıncayı ortadan kaldıran bir uygulamaya geçildi: Deneylerde artık, hayvan yerine **bilgisayar** kullanılıyor.

Deney hayvanının tüm vücut özellikleri, her bir sisteminin işleyişi matematiksel formüllere dönüştürülerek bilgisayara depolanıyor. Daha sonra, programlanan aygıta, yapılmak istenen deneyle ilgili bilgiler veriliyor. Diyelim ki, fareye "A" maddesi verirsek kan dolaşımı bundan nasıp etkilenir, öğrenmek istiyoruz. Bilgisayar, "A" maddesinin farenin dolaşım sisteminde yaratacağı etkileri birkaç dakikada bulabiliyor.

Kobay bilgisayarlar, solunum, sinir, boşaltım, üreme sistemlerinin tümünün incelemesinde kullanılabiliyor. Yetkililer, bilgisayarların, pahalı olmalarına karşın, deney hayvanları gibi sürekli bakım gerektirmedikleri ve uzun ömürlü oldukları için, daha yararlı olduklarını belirtiyor. Ayrıca zamandan da tasarruf sağlıyorlar. Hayvanlarla yapılan deneyin sonucunu almak için saatlerce hatta günlerce beklemek gerektiği halde, bilgisayarlar, süreyi inanılmaz derecede kısaltabiliyor.

YUNUSLAR ENERJİ TASARRUFU YAPIYOR

Su içinde yapılan hareketler, suyla vücudun sürtünmesi nedeniyle, hava içinde yapılan hareketlere göre daha fazla enerji harcamasına yol açıyor.

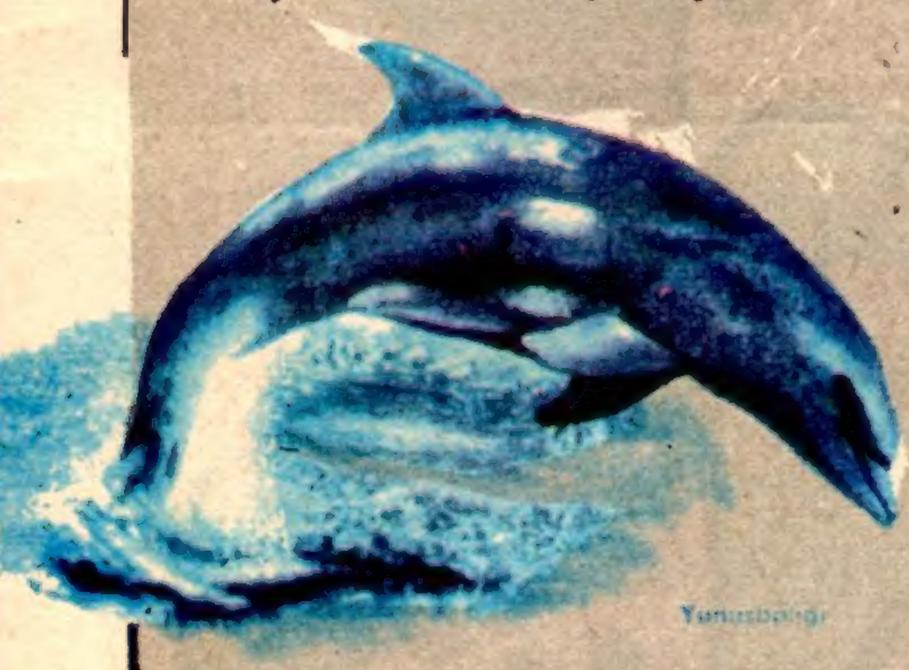

Yunusbalığı

YUNUSLARIN su yüzündeki dansını seyretmek doyumsuz bir zevktir. Biz insanları eğlendirmek için atlamadıklarına göre, neden böyle dalıp çıkarlar dersiniz?

Evet, memeli hayvanlar oldukları için, hava alma gereksinmesi duyarlar. Ayrıca Bu hareketin onları eğlendirdiği de söylenebilir. Ama bir nedeni daha var: Columbia Üniversitesi'nden R.W. Blake, yunusların bu hareketle enerji tasarrufu yaptıklarını saptayarak, bu alanda önemli bir ilerleme kaydetti.

Hareket eden her canlı enerji harcar. Hareket miktarının ve hızının artması enerji kaybının da artması demektir. Yunus kendisini havaya fırlatarak fazladan güç harcadığına göre, "Nasıl olup da enerji tasarrufu yapıyor?" diyeceksiniz. Şöyle:

Su içinde yapılan hareketler, suyla vücudun sürtünmesi nedeniyle, hava içinde yapılan hareketlere göre daha fazla enerji harcanmasına yol açıyor. Yunus da, su içindeki hızı belli bir düzeye ulaştıktan sonra dalıp çıkarak, kısa aralıklarla bu sürtünme gücünden kurtuluyor. Hayvan, Blake'in "yunuslama" olarak adlandırdığı sıçrama hareketine saniyede 5.3 m'lik hıza ulaşınca başlıyor. Daha yavaş yüzdüğü zaman, sürtünme de az olduğu için, derinlere inerek yüzey akıntılarından koruyabiliyor kendisini.

"Yunuslama" yapabilen tek deniz canlısı yunus değil. Katil Balina, hatta bazı penguen türleri de aynı şekilde yol alabiliyor. Yunusun onlardan farkıysa, deniz çalkantılı olduğu zaman da aynı hareketi rahatlıkla yapabilmesi...

"yerlisi" mi ayırt edilemeyecek.

İnsanlar bir zamanlar, Ay yüzeyinin düzgün ve ayna gibi olduğuna, yeryüzünün kıtalarını, denizlerini yansıttığına inanırlardı. Bunun doğru olmadığını gören ilk kişi **Galileo** oldu. **Galileo,** yaygın inanışın tersine, Ay'ın inişli çıkışlı, keskin gölgelerle, kraterlerle dolu olduğunu ve yüzeyi çevreleyen ürkütücü karanlığı ilk gördüğünde çok şaşırmış olmalı... Daha sonra yapılan ölçümler, Ay'ın 14.650.000 milkaresinin engebeli olduğunu ortaya koydu.

Ay'ın karanlık görünümlü bölgelerine Latince **"deniz"** anlamına gelen **"Maria"** adı veriliyor. İlk kez XVII. yüzyıl astronomları bu bölgelerin deniz olabileceğini düşünmüş. Öbür bölgelere göre, daha düz bir yüzeye sahip olan denizlerin lavlarla ya da volkanik küllerle dolmuş olduğu varsayılıyor.

Buna karşın parlak bölgeler çok dağlık. Engebeler Ay'ın yaklaşık % 60'ını oluşturuyor; en çok da, Ay'ın bize görünmeyen yüzeyinde gözleniyor bu özellik. Çeşitli sıradağlar, deniz düzlemlerini birbirinden ayırıyor. "Apeninler", "Alpler" gibi Dünya dağlarının adlarıyla anılan bu dağların yüksekliği yaklaşık 6 km'ye kadar varabiliyor.

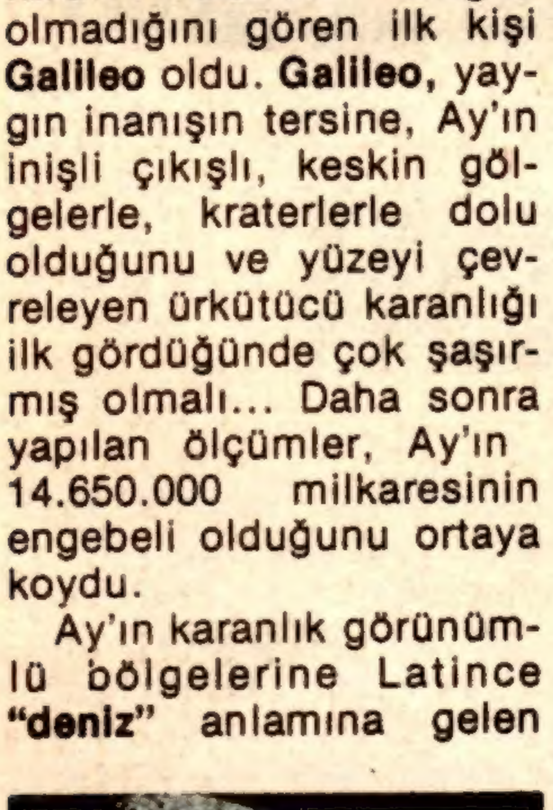

Ancak Ay yüzeyine bakıldığında en dikkati çeken oluşum kraterler kuşkusuz. Kraterlerin büyüklüğü 300 km'yle bir-iki cm. arasında değişebiliyor. Hatta ilk bakışta düz gibi görünen deniz bölgeleri bile minik kraterlerle kaplı. Ay'ın bize dönük yüzünde, yalnızca 1.5 km'lik bir alanda 300.000'i aşkın krater bulunduğu saptanmış. Bunların her biri ayrıca minik gözeneklerle kaplı. Kraterlerin kimisi yaklaşık 5 km. derinliğinde olabiliyor.

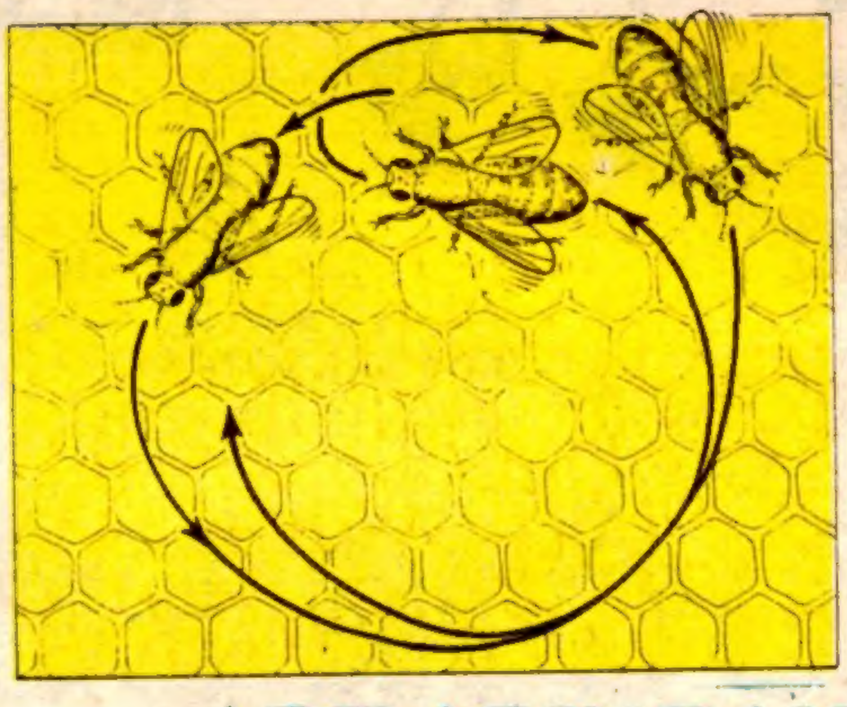

Arılar şemada görülen oklar yönünde uçarak peteğe yaklaşıyor.

ARILARIN DANSI

Karl Von Frisch, "danseden arılar" üzerinde yaptığı araştırmaları sonunda Nobel Ödülü'nü kazandı. **Frisch,** arıların, belirgin bir biçimde dans ederek kovan arkadaşlarına, yemeğin kaynağını haber verdiklerini saptadı. Şimdi bu kuram, yeni yapılan deneyler sonucu elde edilen bulgularla bir kez daha doğrulandı.

Arılar, bir yemek kaynağının yönünü, uzaklığını ve sayısını küçük dönüşlerle yaptıkları bir çeşit dansla gösteriyorlar. Ama, yemek kaynağı kovanın yanında olduğu zaman, arılar yuvarlak dönüşlerle bunu belirtiyorlar. Bu dansları gözlerken, hareketlerin canlılığına da dikkat etmek gerekiyor.

Miami Üniversitesi'nden **Keith Waddington,** Frisch'in bulgularını kanıtlamak için değişik bir test uyguladı.

Waddington, plastik tüpler yoluyla içine şeker verilen iki yapay çiçeği arıların yakınına yerleştirdi. Arıların, iki çiçek arasında gidip gelmesini sağlamak için, aynı çiçeğe iki kez üst üste giden arı şeker bulamıyordu. **Waddington,** iki çiçeğin arasındaki uzaklığı ve şeker oranını değiştirdikten sonra kovana dönen arıların hareketlerini videoya kaydetti. Arılar, gerçekten, dönerek dans ediyorlardı.

Çiçeklerin şeker, besin oranı değiştikçe, dansın türünde de değişim olduğu saptandı. Böylece, arıların davranış biçimleri üzerinde yaptığı araştırmalarla yepyeni bir çığır açan **Karl Von Firsch'**in elde ettiği sonuçların doğruluğu ortaya çıktı. Gerçekten, arılar dans ederek de olsa yemek kaynağının besin değerini birbirlerine haber verebilme yeteneğine sahipler.

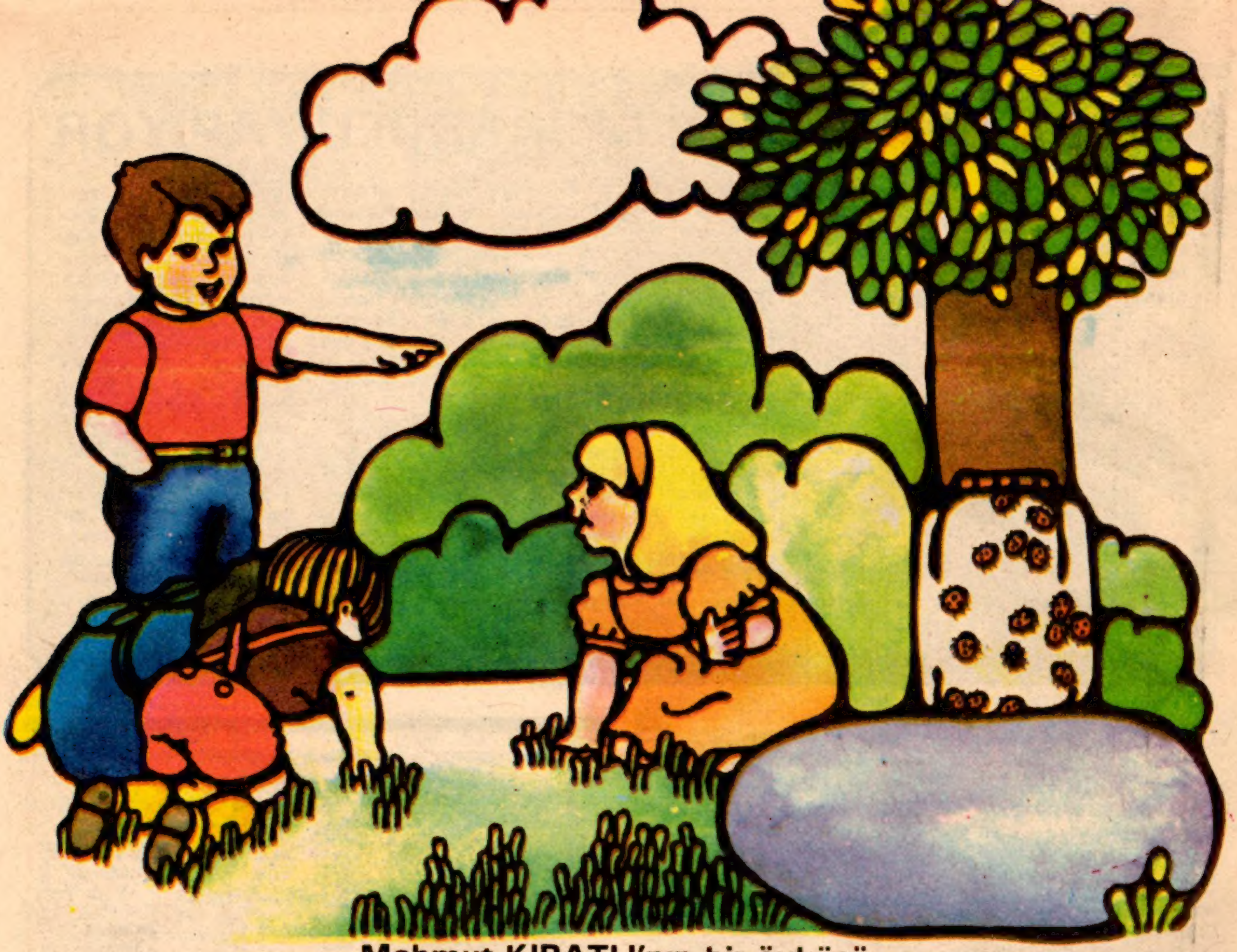

Mahmut KIRATLI'nın bir öyküsü

UĞUR BÖCEKLERİ

RESİMLER: Ayşe ÇETKİN

KIZLI erkekli, bir grup çocuk çimlerin üzerine yayılmış, bir şeyler arıyorlardı.

"Ne yapıyorsunuz? Çimlerin üzerinde işiniz ne?" diye çıkıştım.

Beş yaşında, sarı saçlı, mavi gözlü bir kız çocuğu olan Oya, yavaş konuşmamı tembihler gibi, işaret parmağını dudaklarına götürerek, tatlı bir sesle:

"Yok, yok, çiğnemiyoruz, uç uç böceği topluyoruz," dedi.

Öteki çocuklar, söylediklerimi duymadılar bile. Birbirleriyle yarışırcasına, ufacık parmaklarını çimlerin arasında gezdiriyor, parmaklarına konan uğur böceklerini Oya'ya getiriyorlardı. Oya'nın elinde içi uğur böcekleriyle dolu kocaman bir kutu vardı.

"O böceklerin adı uç uç böceği değil ki," dedim.

"Biliyorum," dedi Oya. "Uğur böcekleri bunlar. Ama uç uç deyince, uçtukları için, öyle diyoruz."

Akşam olmak üzereydi. Gökyüzünde, batan güneşin sarı, pembe, turuncu, mor, daha bir sürü renkteki son ışınları görülüyordu. Çocuk parkını yaşlı, genç, kadın, erkek, bir sürü insan doldurmuştu. Banklarda oturacak yer yoktu. Çocuklar kum havuzu, tahterevalli, kaydırak, salıncakların çevresinde cıvıl cıvıl kaynaşıyorlardı. Mahallemizin tüm çocukları, çocuk parkında toplanmışlardı. Küçük çocukların anne, babaları, çocuklarının yanlarından hiç ayrılmıyor, onlarla birlikte oynuyorlardı. Arada bir oyun konusunda anlaşamadıkları bile oluyordu.

Elinde, kırmızı tespih taneleri gibi, uğur böcekleriyle dolu kutuyu tutan Oya'ya:

"O uğur böceklerini ne yapacaksınız?" diye sordum.

"Besleyeceğiz. Öyle aç ki zavallıcıklar," dedi Oya.

"Böyle gür, böyle yemyeşil çimenlerin arasında yaşayan böcekler aç olur mu?"

"Olur elbet."

"Nedenmiş o?"

"Bu uğur böcekleri henüz çok küçücük, birer yavru da ondan. Çimleri sevmiyorlar."

KÜÇÜK BALIK

— Anne, balık yakalayalım
— Olur çocuğum
— Aaa bu balina
Aaa bu yılan balığı
Aaa bu küçük balık
— Ver onu pişirelim
— Ama bu küçük balık!

Ramis DARA

"Ya ne seviyorlar?"

"Bisküvi seviyorlar, çikolata seviyorlar, ama en çok çiçek seviyorlar."

"Çiçekleri koparıp, böceklere vermek olur mu?"

"Öyle çiçek değil ki."

"Ya nasıl?"

"Akasya çiçeği. En çok akasya çiçeklerini seviyorlar. Akasya çiçeklerini kıtır kıtır yiyorlar."

Biz böyle konuşurken Hilâl, Kaya, Doğan, avuçlar dolusu akasya çiçeği getirdiler. Parkın caddeye bakan ön kısmında dal budak salmış, parlak yeşil yapraklı bir sıra Kanada kavağı, arka kısmında da kocaman iki akasya ağacı vardı. Salkım salkım çiçek açmış akasyalar mis gibi kokuyordu. Çocuklar, getirdikleri akasya çiçeklerini, Oya'nın elindeki kutuya boşalttılar. Kutunun içinde kıpır kıpır kaynaşan uğur böcekleri, akasya çiçekleriyle sarmaş dolaş oldular.

Doğan, işaret parmaklarıyla kulaklarını tıkadı.

"Kulaklarını neden tıkıyorsun?" diye sordu Hilâl.

"Şeytanarabası tohumları!" diye bağırdı Doğan.

Gerçekten, akşam rüzgârı esmeye başlayınca, üstümüzde kar taneciklerı gibi, şeytanarabası tohumları da uçuşmaya başlamıştı.

"Kulaklarına girecekler diye mi korkuyorsun?"

"Ninem öyle diyor. Kulağına girerse, insan sağır olurmuş."

Kaydırağın, kum havuzunun ordan alkış sesleri geldi. Bizimkiler de konuşmayı kesip, el çırpmaya başladılar. Kaydıraktan yana baktığımda, ne görsem beğenirsiniz? Genç bir adam, kaydırağın tepesine çıkmış, kum havuzunda oynayan bir çocuğa:

"Yılmaz, yavrum, hadi gel, birlikte kayalım," diye sesleniyordu.

Yılmaz dediği çocuk, hiç istifini bozmuyordu.

Kaydırağın tepesindeki uzun boylu adamın görünümü çok komikti. Çocuk parkındaki yaşlı, genç, kadın, erkek, çoçuk, herkes bir yandan gülüyor, bir yandan da alay edercesine genç adamı alkışlıyorlardı.

"Bu da kim?" diye sordum.

"Kum havuzunda oynayan Yılmaz'ın babası," dedi Oya.

"Yılmaz, kaydırağa henüz alışamadı anlaşılan."

'Alışamadığından değil, edepsizliğinden öyle yapıyor."

"Anlamadım. Nasıl?"

"Parka annesiyle gelince, herkes gibi, o da, tüm oyunlara katılıyor. Babasıyla olunca, böyle yapıyor."

"Babası, Yılmaz'ı çok seviyor demek."

"Evet, çok seviyor, onun için kaydırak tepelerine çıkıyor."

Bu konu üzerinde daha fazla durmak istemedim. Oya'ya:

"Uğur böceklerine bakalım mı?" dedim.

Oya, kutunun kapağını açtı. Kutunun içinde bir tek akasya çiçeği kalmamıştı.

"Gördünüz mü? Hepsini yemişler," dedi Oya.

"Şimdi ne yapacaksınız?"

"Uçuracağız."

"En önce ben, en önce ben uçurmak istiyorum," diye mızmızlandı Hilâl.

Oya, kendisinden umulmadık bir hoşgörüyle:

"Madem çok istiyorsun, önce sen uçur," dedi. "Söyleyeceğin sözleri biliyor musun?"

"Biliyorum."

"Dilekte bulunmayı da unutma ha."

"Unutur muyum hiç."

"Bu dilekte bulunmak da ne oluyor?" diye sordum.

"Uğur böcekleri uçarsa, dileğin olacak demektir," diyen Hilâl, işaret ve orta parmağını kutunun içine daldırdı.

Az sonra, tam dört tane uğur böceği, Hilal'in parmakları üzerinde yürümeye başladılar. Hilâl, bir yandan gıdıklanıyormuş gibi, olduğu yerde zıp zıp zıplıyor, bir yandan da şarkı söylüyormuş gibi:

"Uç uç böceğim, annen sana terlik, pabuç alacak," sözcüklerini yineliyordu. Uğur böcekleri, birer birer uçtular.

Aynı şeyi hepimiz sırayla yaptık. Çocuklara, ne dilediklerini sordum ama, hiçbiri söylemedi. Söylerlerse, dilekleri olmazmış sözde. Önyargılara inanmam ben. Onun için söylüyorum. Dileğim: Tüm çocukların sağlıklı, başarılı ve mutlu olmalarıdır.

Genç bir adam kaydırağın tepesine çıkmıştı.

SU

Suyum ben hiç durmam yürürüm
Dereyim, çayım, ırmağım
Kimi zaman denizim, kimi zaman göl
Çeşit çeşit ad alırım
Küçüklü büyüklüyüm.

Ağacın kökündeyim, dalın tomurcuğunda
Gökyüzünde bulut bulut yüklüyüm
Yaşam için koşulum ben de biricik
Aslımı sorarsanız
İki hidrojenle bir oksijencik.

HAVA

En büyük cambaz benim
Hoplar zıplarım sopasız, telsiz
Siz beni görmezsiniz.

Girer çıkarım derinizin
Gözle görünmez gözeneklerinden
Aldığı soluğum ciğerinizin.

Hava demişler bana
Yaşam nerdeyse ben ordayım
Ben nerdeysem yaşam orda.

TOPRAK

Kız Zümrüt,
Şu yediğin dondurma
Toprak ananın memesinde
Sağılmış süt.

Kız Aslı,
Elindeki simidin
Aslı var ya...
Toprak kız! Toprak!
"Sadık yârim" dediği
Aşık Veysel'in.

Aydın YALKUT

RED KİT

ÇÖL KARTALI

1

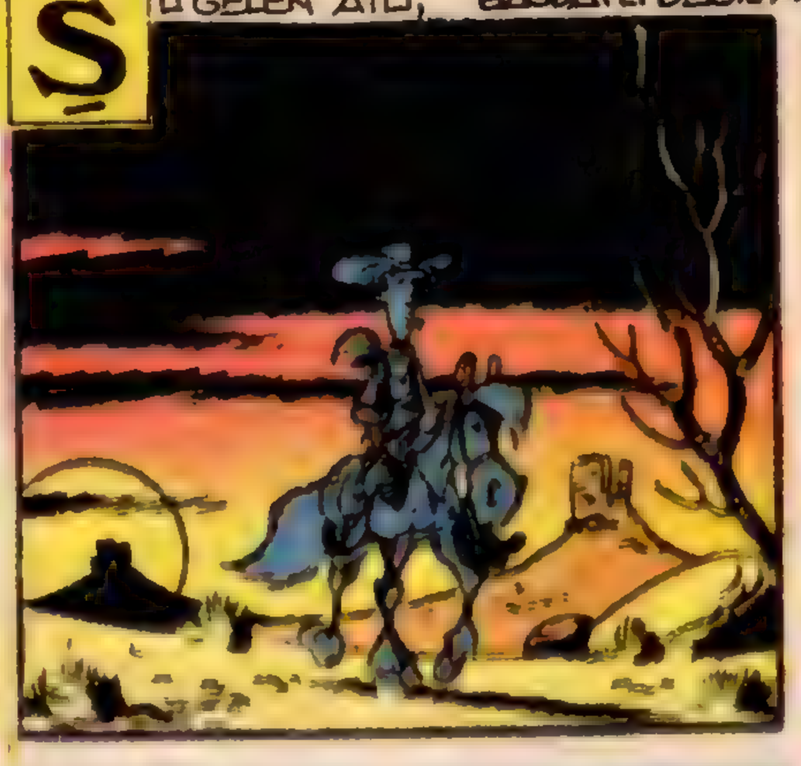

İLİ GELEN ATLI, BAĞDATLI DEĞİL AMA SİLÂH ÇEKMEDE USTADIR.

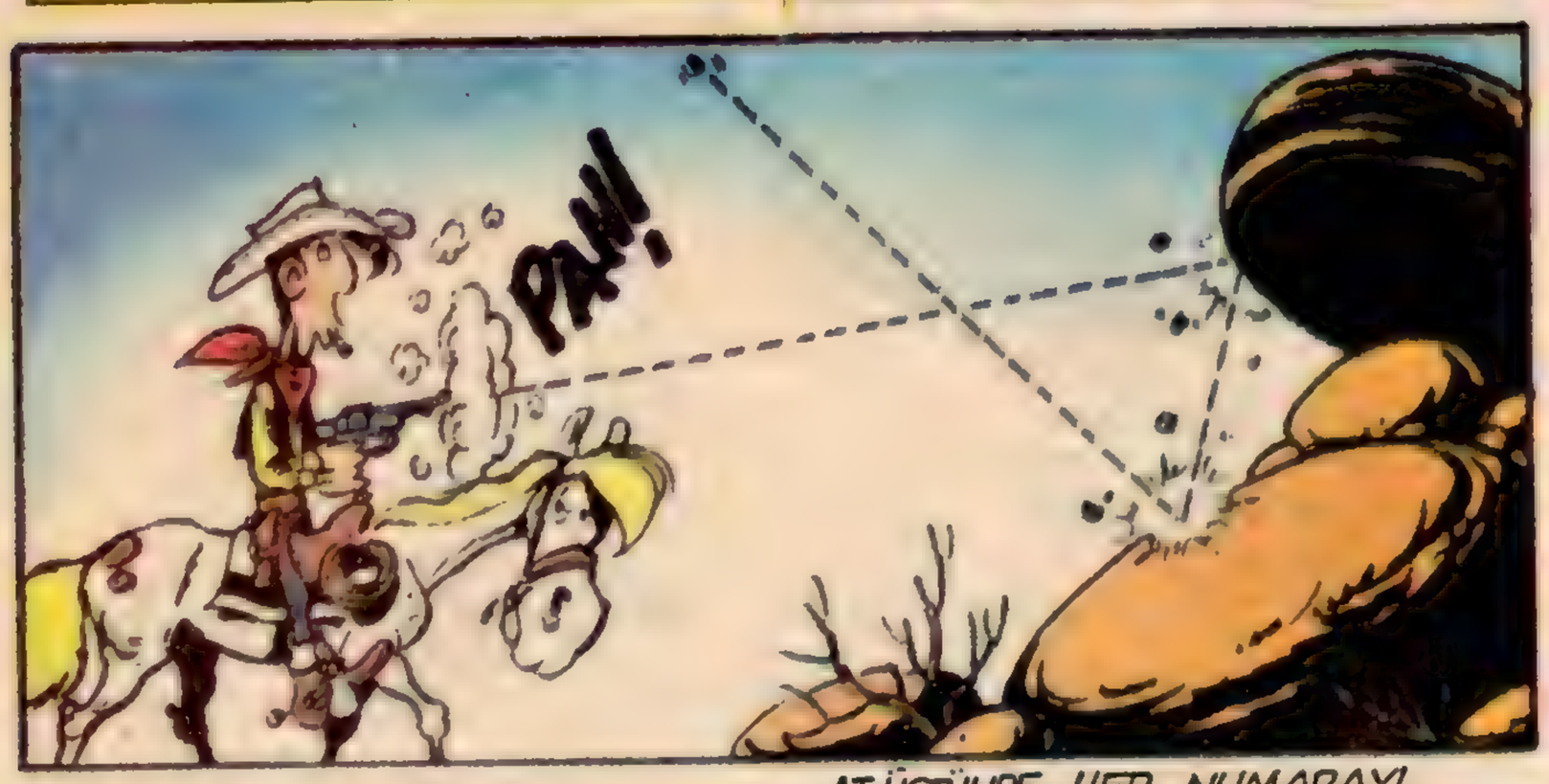

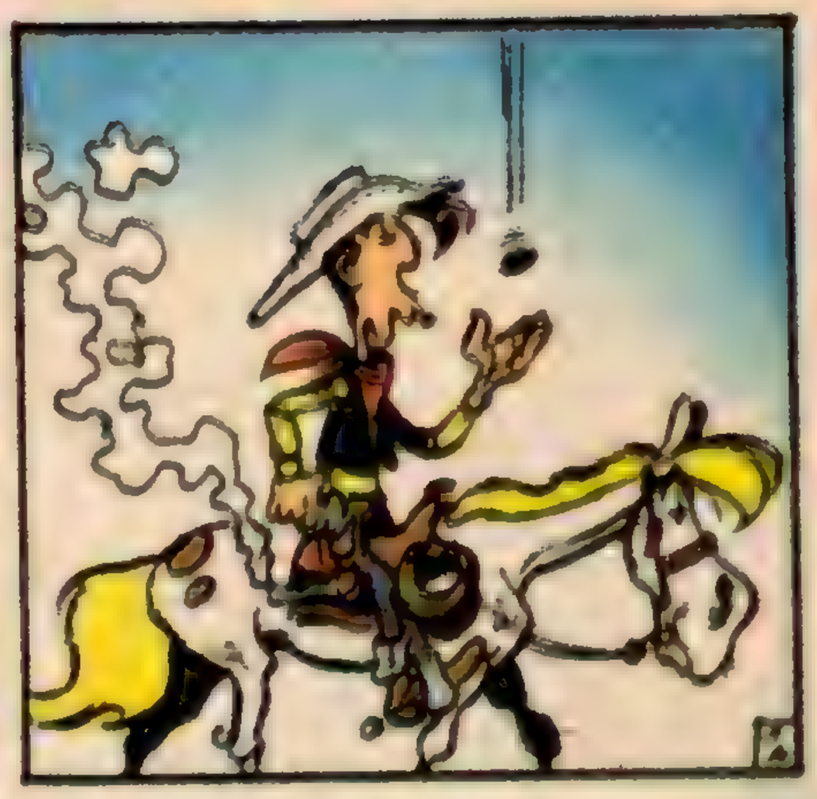

AT ÜSTÜNDE HER NUMARAYI YAPAR...

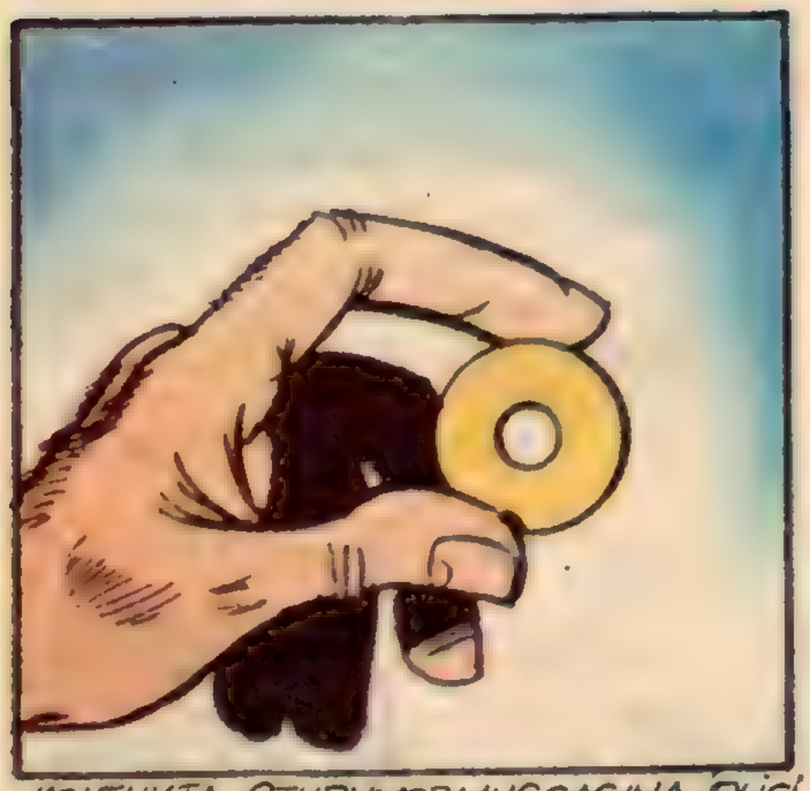

KOLTUKTA OTURUYORMUŞÇASINA İPLİĞİ

İĞNE DELİĞİNE RAHATÇA GEÇİRİR...

AMA BU ATLI, ATI OLMASA SIRADAN YALNIZ BİR KOVBOY OLURDU HERHALDE...

ATI, ONUN EN İYİ DOSTUDUR. BU AKILLI HAYVAN BATIDAKİ TÜM DAĞLARI TEPELERİ KARIŞ KARIŞ BİLİR..

(HOPPA!)

BU AT HER KONUDA EFENDİSİNE YARDIMCIDIR.

SU ISININCA BİR KUTU KONSERVE DE AÇIVER DÜLDÜL.

TÜH! KİBRİTLER ISLANMIŞ!

BU AT, O KADAR USTADIR Kİ, TÜM KIZILDERİLİ ATLARININ YAPTIĞI NUMARALARI BİLİR.

AFERİN DÜLDÜL, BÖYLECE BİZİ İZLEYEN OLURSA TERS YÖNE GİDECEK DEMEKTİR.

AYNI ZAMANDA YALNIZ BİR İNSANIN KOLAY KOLAY BULAMAYACAĞI BİR OYUN ARKADAŞIDIR.

YETER ARTIK KOVBOY! SPORU YAPAN SEN MİSİN, BEN Mİ-YİM?

BU ADAM TÜM ACI ÇEKENLERE YARDIM ELİNİ UZATIR...

NEDEN AĞLIYORSUN BAKAYIM KÜÇÜK?

ANNE!

BU UZUN BOYLU ADAM, BENİM PASTAMI ALDI.

ANNE!

ŞİMDİ GELİYORUM!

BU ADAM HER YERDE ZAYIFLARI KORUMAK İÇİN HAZIRDI.

BAŞIMIZ HEP... BU APTAL YÜZÜNDEN BELÂYA GİRDİ!

HAPİSHANEDEN, ÇORBA DAĞITTIKLARI SIRADA KAÇMAM DİYE TUTTURAN O!

ÜSTELİK ÇORBA KUYRUĞUNA İKİNCİ KEZ GİRMEK İÇİN!

AMA EKMEĞİM BİTMEMİŞTİ. ONUN İÇİN YENİDEN KUYRUĞA GİRDİM.

BU ADAM KORKUYA MEYDAN OKUYORDU...

PARALARI GERİ VER HİLEKÂR!

BANA BEŞ TANE İKİLİ VERİNCE HİLE YAPTIĞINI ANLADIM.

ÇELİK GİBİ SİNİRLERİ VARDI...

HEP ADALETİN HİZMETİNDEYDİ...

AYAĞINDA KUNDURA... AYAĞINDA KUNDURA...

HEY RED KİT! ELLER YUKARI! KIPIRDAYIM DEME!

EVET, BAYLAR... RED KİT BİR KAHRAMAN' SAYILIRDI...

YAR GELİR DURA DURAAA...

DUYMUYOR BİLE, ŞUNA BAK! HEY, SANA SÖYLÜYORUM, YÜZÜNÜ DÖN!

ÖLÜREM BEN ÖLÜREEM...

AH, SAÇIMI BAŞIMI YOLACAĞIM! ADAM YÜZÜNÜ BİR KEZ OLSUN DÖNMEDİ BİLE!

PRISON

BEN YALNIZ BİR KOVBOYUM. İKİ SEKSENDİR BOYUM...

BU KEZ ERKEN FİNİŞE GEÇTİK GALİBA...

ÖTE YANDA BIR BAŞKA ADAMI, JESSE JAMES'İ İÇ SAVAŞTA ALDIĞI YARALARIN İYİLEŞMESİ İÇİN MİSURİ'DE ÇEKİLDİĞİ ÇİFTLİKTE GÖRÜYORUZ...

HAH, ŞİMDİ NE YAPMAM GEREKTİĞİNİ ANLADIM. ORMANLAR KRALI ROBİN HUD OLACAĞIM.

Robin Hus Boys

JESSE JAMES, BULDUĞU EFSANEVİ KİŞİLİĞE TIPATIP BENZEYEBİLMEK İÇİN ŞAPKASINDA BİR TÜY OLMASI GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNDÜ...

GIT GIT GIDAAK!

HEY ARKADAŞ!

BEŞ PARASIZIM. HER ŞEYİMİ KUMARDA KAYBETTİM. ATIM BİLE YOK. N'OLUR YARDIM ET BANA!..

ATLA ARKAYA!

BEN YENİ ORMANLAR KRALI ROBİN HUD'UM. ZENGİNLERDEN ALIP YOKSULLARA VERECEĞİM.

BENDEN YOKSULUNU MUMLA ARASAN BULAMAZSIN!

♪ BİR ZENGİN OLSAM BEN, LA LA LAY LOM... NELER NELER YAPARDIM ... ♪

SANDIĞI BİZE VER DE SEN NE YAPARSAN YAP!

?

AH, NE GÜZEL!

ZENGİN OLDUM! YAŞASIN!

© 1979 Gosciny Uderzo

Sürecek

ÖYKÜ YARIŞMASI SONUÇLARINI AÇIKLIYORUZ

1. GÜZELLİK YARIŞMASI

Çiğdem KALAFAT (İstanbul)

2. «MAVİ KUŞ»U ARARKEN

Mustafa ÖZBAY (Tokat)

3. YENGEÇ ALİ

Deniz PEZEK (Çanakkale)

BAŞARI ÖDÜLLERİ

Mahallemin Çocukları
Hülya ZONGURALP

Bir Dost Ağaç
Günal YILMAZ

Şekerci Amca
Yasemin DAYANDI

Güzel Düş
Halûk KÖSEOĞLU

Yalnız Adam
Müjde DOĞAN

Şeftaliler
Mustafa SAKALLI

Tavşancık
Betül BATTAL

Balıkçının Denizi
R. İsmet ÖZKAN

Gurbete Mektup
Leyla DOĞANCIK

Arkadaşım Bızdık
Y. Emre ŞIMŞEK

GÜZELLİK YARIŞMASI

KENTLER arasında güzellik yarışması vardı. Kentler yarışmaya girdiği için kırsal yerler girmeye cesaret edemedi. İstanbul yarışı kazanacağından emindi. Kuşkusuz birinciliği o alacaktı. Başkent olma nedeniyle ilk sözü Ankara aldı. Ankara ciddî, kendinden emin bir tavırla ortaya geldi.

— Ben devletin başıyım. Bana Türkiye'nin beyni derler. Ne denli önemli olduğumu söylemeye gerek yok. TBMM bendedir. Sonra Atatürk bende yatar. Tiyatrolar, sinemalar bendedir.

Seçici Kurul'da bulunanlardan biri:

— Ya havan, ya havan... Sokaklarında dolaşan insanlar kararıyor, dedi.

İzmir neşe ile girdi salona. Seçici Kurul'a bir göz attı. Gözleriyle "Oyunuzu bana verin" diyordu. Fakat Seçici Kurul hiç oralı olmadı. Çünkü haklı bir seçim yapmaya karar vermişlerdi.

İzmir:

— En büyük limanlardan biriyim. Bana yabancı gemiler yanaşır. Onlar geldiğinde bayram yaparım. Onları en iyi şekilde konuk ederim. Karşıyaka, Çeşme semtlerimin güzelliği anlatılmakla bitmez. Seçici Kurul'dan biri:

— Yabancıların size konuk olması, seçilmenizi gerektirmez, dedi.

Sıra İstanbul'a geldiğinde tüm Seçici Kurul'dakilerin gözleri kamaştı. Işıl ışıl yanıyordu. Çok süslü bir hanıma benziyordu. Ön sıralardan bir ses yükseldi.

— Düş gibi.

İstanbul:

— Ben tüm kentlerin en güzeliyim. Güzelliklerim anlatmakla bitmez. İki kıta üzerinde uzanırım. Dünya bana hayrandır. En bol eğlence yerleri bende var, dedi.

Seçici Kurul başkanı:

— Gerçekten güzelsin, dedi. Boğazın güzelliği dillere destandır. Ancak eğlenmek her şey demek değildir. Eğlenenlerin yanında çok yoksul olan insanların da var... Örneğin köprü altında kimsesiz çocuklar dolaşır.

Bu sırada kapıda bir kaynaşma oldu. Ne olduğu sorulduğunda, "Bir köy gelmiş, yarışmaya girecekmiş," dediler. Seçici Kurul:

— Gelsin, dedi.

Salona soluk giysiler içinde, yanakları kırmızı biri girdi.

— Selamlarım, dedi. Bağışlayın geç kaldım. İşim vardı. Bitirir, bitirmez koştum. Onun için tozluyum. Ben küçük bir köyüm. Süsüm, güzelliğim yeşilliktir. Çevremi ormanlar süsler. Bir tarafta mor dağlara yaslanırım. Buz gibi sular akar bir yanımdan. İnsanlarımın tümü çalışır. Küçükler büyüklere saygılıdır. Eğlencemiz çalışmaktır.

Çalışırken türkü söyleriz. Yüreklerimiz dostluk ve sevgi doludur. Havamda bol oksijen vardır. Yardımlaşmayı çok severiz. Atatürk de bizi çok severdi. En çok, çalışmaktan nasır tutan ellerimizi överdi. Bizi yurdun efendisi yaptı. Bir anda salon alkıştan inledi.

Seçici Kurul:

— İşte gerçek güzellik, dedi. Gerçek güzellik, dostluk, yardımlaşmak, temizliktir... Kentler arasında seçime değer bir kent bulamadık. Seçimi sen kazandın, küçük köy. Küçük köy, nasırlı ellerini uzatarak ödülü aldı. Bu kocaman ak bir güvercindi. Temizliği, çalışkanlığı, güzelliği simgeliyordu... Bu ödülü köyün tam ortasına koydular. O günden sonra köyün adı, Güvercin Köy oldu. Güvercin Köy'ün halkı ödülü alınca daha çok çalıştı. Daha çok birbirini sevdi. Aldıkları ödüle layık olmaya çalıştılar.

Çiğdem KALAFAT
(İstanbul)

«MAVİ KUŞ»U ARARKEN

MARTI nedir?

— Eee...

— Bilmiyor musun?

— Biliyordum da. Neden sordun?

— Hiç. Selçuk anlatmıştı. Deniz mi ne varmış, hep oralarda uçarmış. Merak ettim. Kuş dedi, başka bir şey demedi.

— Ben de görmedim. Aman canım boşver. Hadi oynayalım mı?

— Olmaz.

Salim duraksar, değişir birden:

— Neden oynamıyorsun?

— Canım istemiyor. Hem sen martının ne demek olduğunu bilmiyorsun, ben de seninle oynamam. Keşke Selçuk olsaydı burada. Martıyı uzun uzun anlatırdı bana, ben de onu sevine sevine dinlerdim. Şekerlerimi bile paylaşırdım.

Omuz silker Salim, ardından kendi kendine:

"Martıymış!.. Neyse ney canım, sana mı düştü bunu düşünmek? Hem burada deniz yok. Unut oğlum martıyı. Oyun oynamak varken..."

Kasım ilerlere gözünü dikti. Martıyı düşünüyordu hep. Selçuk anlattığından beri yatamıyor, derslerini yapamıyor, sınıfta öğretmenden azar işitiyordu. Evde de garipsemişlerdi, babası ters ters bakıyor, annesiyse şaşkınlık içindeydi. Beş yaşındaki kardeşi Ramazan bile, eskisi gibi onunla oynamıyordu.

Uçurtması olsun isterdi, balonları, bol bol oyuncakları, şekerleri, renk renk resimli kitaplar almak isterdi. İstemiyordu artık... Yalnız martı vardı. Bir martısı olmasını öyle istiyordu ki, adını bile koymuştu "Mavi Kuş". "Mavi Kuş"la birlikte olmak, hep onunla yaşamak istiyordu. Okulu, evi, annesini-babasını, kardeşini boşvermişti. "Mavi Kuş", "Mavi Kuş."

Sonra oradan Nilüfer'lere gitmeye karar verdi. Yolda da:

"Belki de Nilüfer biliyordur. O çok gezmiştir. Babası memur olduğundan sürekli dolaşırlar. Onun için görmüştür."

Beyaz badanalı, penceresi büyükçe, kapı eşiğinden suları akan, çocukların önünde oynadığı evin önünde durdu. Çocukların yanına gidip, yeşil gözlü, sarışın, erkeklerle oynayan bir kıza seslenerek:

— Hey Nilüfer gelsene bir.

Koşa koşa Kasım'ın yanına gelir Nilüfer:

— Ne var Kasım?

— Bir şey soracaktım sana. Ama doğruyu söyleyeceksin.

Kafasını sallayarak:

— Tamam, hadi sor. Beni bekliyorlar. Hem de onları ütüyorum. Hadi be...

— Şey... Sen martı nedir bilir misin?

Nilüfer şaşırır. Yüzünü ekşitir, sonra basar kahkahayı. Öyle gülüyordu ki, diğer çocuklar durup, oyunlarını yarıda kesip onlara, Nilüfer'e bakakaldılar.

Sonra Nilüfer gülmeyi keser. Çocuklara:

— Ne bakıyorsunuz be? Hiç gülen insan görmediniz mi? Bakın işinize...

Kasım:

— Neden güldün. Komik bir şey mi martı?

— Hayır değil.

— Öyleyse...

— Bak Kasım, ben martıyı bir kez gördüm. Denizin üstünden üstünden uçuyordu. Babam göstermişti. Güzel bir kuştu.

Kasım çok önemli bir şey dinliyormuş gibi hiç soluk almadan Nilüfer'i dinliyordu.

— Gülmeme gelince. İşte o martıya bakarken, elimde bulunan balonumu bırakıvermişim. Babamın gülmesiyle irkildim. O zaman farkına vardım balonun kaçtığını, ben de gülmeye başladım. Bunun için gülüyorum.

Kasım:

— Güzel miydi?

— Martı mı? - İsteksizce - Evet, fena değildi.

— Başka?

— Ne başkası, işte buydu gördüğüm. Daha fazla dikkat etmedim. Balon kaçtı ya...

Yarıda kesip yine gülmeye başlar Nilüfer. Kasım biraz umutsuzluğa kapılır, arkasını dönüp bir şey demeden Nilüfer'in yanından uzaklaşır. Nilüfer'se hâlâ gülüyordur.

Kasım:

"Balonmuş... Ben sana martı diyorum, be! Balonu biz de biliyoruz. Bana ne senin balonundan, babanın kahkahasından. Kız olmasaydın görürdün sen, şöyle bir vurdum mu ağzına. Kanayarak ağzın burnun eve giderdin. Erkek kılıklı kız ne olacak?"

Yüzüne gülümseme gelir biraz. Martısına "Mavi Kuşu"na döner yeniden.

Devamı 21. Sayfada

YENGEÇ ALİ

ON iki, on üç yaşlarında bir çocuktu. Önce kimin nesi olduğu, nereden, nasıl ortaya çıktığı bilinmedi. Bir zamandır, iskelede kalabalık zamanlarda ortaya çıkıyor, elinde paketleriyle çıkan yolculara yaklaşarak cesaretsiz bir sesle:

— Götüreyim mi amca?

— Götüreyim mi teyze?

diyerek iş istiyordu. Karakuru, kavruk yüzünde derin bir halsizlik vardı; sıska, çelimsiz, çarpık vücudunda yük taşıyacak hal olmadığı ilk bakışta göze çarpıyordu. İskelenin eski hamalları önceleri onunla alay ediyorlardı. Bir defasında nasılsa yaşlıca bir yolcu onun haline bakıp acımış, elindeki paketleri taşıtmak için uzatmıştı da birden üç-beş hamal yabancının üstüne atılmışlardı.

— Onun burada işi yok bayım!

— O yük taşıyamaz bu iskelede...

— Yengeç gibi dolaşma yerlerde defol!

Bu son söze iskelede bulunanların hepsi gülüştüler. Yengeç... Sahi küçük, çarpuk çurpuk vücuduyla karaya düşmüş yengeçe benziyordu.

— Senin adın ne be?

— Ali!

— Sana Yengeç Ali diyelim, be...

— Olur, amca.

Uysal çocuğun bu cevabı hamalların hoşuna gitti, hakarete aldırmıyor, kendisini itip kakanlara kızmıyordu. Küçüğe yengeç adını takan iri yarı, pos bıyıklı, bir omuzu aşağıda, ceketi omuzuna asılı dolaşan kabadayı bu sefer arkadaşlarına döndü:

— Bu delikanlıya dokunmayın, be dedi, o da aramızda bir lokma ekmek yiyip gitsin işte. Posbıyık, iskelenin hamal başısıydı, emrine uymak gerekirdi, onun için sustular. Fakat hepsinin memnun olmadığı anlaşılıyordu. Şimdi aralarına bir kişi daha katılıyordu. Hem de bir yabancı, neyin nesi belirsiz bir oğlan.

Yengeç Ali, hamallara gösterdiği sayeyle kendisini iskelede sevdirdi. İş aralarında türlü şaklabanlıklar yaparak hamalları güldürüyordu.

Bazen üst üste saatlerce esnedikleri halde akşamı zor buluyorlardı. Böyle sıralarda Yengeç Ali imdada yetişirdi.

— Ulan Yengeç, şu yelken direğine tırman bakalım!

— Peki, amca.

— Yok, yok düşer be... Yerde takla atsın daha iyi!

— Olur, amca.

— Yengeç, şu suya dal görelim, ne kadar dipte duracaksın?

Yengeç Ali, direklerin üstünde maymun gibi dolaşır, yelken iplerine sarılıp sallanır, yerde başı aşağı eller havada gezerdi.

Hele yüzücülükte hemen hemen üstüne yoktu. Bir defa, dakikalarca suyun altında yüzerek kıyıdan kendisini seyredenleri, "Oğlan boğuldu mu acaba?" diye telaşlandırmış, sonra umulmadık bir yerden çıkarak herkesle alay etmişti.

Yengeç Ali, her akşam bir ekmek alır:

Devamı 21. Sayfada

üç izci

KORSİKA HAREKATI

4

NE YAPTIĞINIZI SANIYORSUNUZ SİZ?

HAYDİ GEL AL. GİDELİM YOLCULUK ZAMANI GELDİ.

ÇABUK GİYİN

YARIM SAAT SONRA...

HMM.:.. BURADA DAL İSTERSEN AL! İYİ BİR BANYO UYKUNU AÇAR.

HA, HA, HA!

HA, HA, HA! ÇOK KOMİK.

İYİ AVLAR AL. UNUTMA ANSIZIN BİR AHTAPOTUN SALDIRISINA UĞRARSAN, İKİ GÖZÜNÜN ARASINI ISIRACAKSIN. CAN ALICI NOKTASI ORASIDIR.

PÖH! ÇOK TATSIZ. FAKAT BENİ FAZLA KORKUTAMAZSINIZ.

BU ŞAKALARINDAN DA BIKTIM. FAZLA SİNİRİME DOKUNUYORLAR. BU ESKİ KALINTIYI ONLARDAN ÖNCE BİR BULAYIM DA GÖRSÜNLER GÜNLERİNİ.

O SIRALARDA YAKINDA...

HMMM... İLGİNÇ! PARİS'TE GÖRDÜĞÜM ÜÇ ÇOCUK DEĞİL Mİ BUNLAR?

BELKİ BİR TESADÜFTÜR. FAKAT ORADA NE YAPTIKLARINI ÖĞRENMELİYİM.

İLK ARAMALARDAN SONUÇ ALAMAYAN KAHRAMANLARIMIZ, BİR KEZ DAHA DALARLAR.

OH! YANLIŞ MI GÖRÜYORUM. ORADA BİR ŞEY PARLIYOR.

HARİKA! ÇOK ESKİ BİR MADENİ PARA BU. HA, HA! BUNU KİME GÖSTERECEĞİMİ ÇOK İYİ BİLİYORUM BEN

BU DA NE BÖYLE!..

AL, ÜZERİNE DOĞRU BİR AHTAPOTUN GELDİĞİNİ GÖRÜR.

AMAN TANRIM! KAÇMALIYIM!..

AHTAPOT, KOLLARIYLA ONU SIKICA SARMIŞTI. AL, HAREKET EDEMİYORDU.

AH! ÇOK GEÇ.

NEFESİNİN KESİLDİĞİNİ HİSSETTİ.

İKİ GÖZÜNÜN ORTASINI ISIRMAK GEREKTİĞİNİ SÖYLEMİŞLERDİ. AMA ONU YAPAMAYACAĞIM.

OH! BİR BALIK ADAM...

İNŞALLAH HAREKET ETMEZ. TAM ÜZERİNE NİŞAN ALDIM.

ZIPKIN, AHTAPOTUN VÜCUDUNA YIRTARCASINA SAPLANDI.

MÜTHİŞ MÜCADELE SONA ERMİŞ. DENİZİ BİR MÜREKKEP KAPLAMIŞTI.

UFF! PİS HAYVANDAN KURTULDUM. O ADAM TAM ZAMANINDA YETİŞTİ.

FAKAT NEREYE KAYBOLDU? İLGİNÇ! BİR ANDA YOK OLDU.

AL, YUKARI ÇIKTIĞINDA BAŞINDAN GEÇENLERİ ARKADAŞLARINA ANLATTI.

EH! SEVGİLİ AL. ŞANSIN YAVER GİTMİŞ KURTULMUŞSUN. O ADAM TAM ZAMANINDA YETİŞMİŞ. FAKAT ORTADAN KAYBOLMUŞ.

BU ARADA BEN BİRŞEY BULDUM. TEHLİKEYE DEĞDİ DOĞRUSU, BAKIN.

ESKİ BİR PARA. GÜMÜŞTEN. GALİBA BİR İTALYAN PARASI.

AFERİN AL! BU BİZİM İLK GANİMETİMİZ.

KAHRAMANLARIMIZ DEFİNE AVCILIĞINI GEÇİCİ BİR SÜRE BIRAKIP, BALIK TUTMAYA BAŞLARLAR. ŞANSLARI DA OLDUKÇA YAVER GİDER...

BU KADAR BALIĞI NE YAPACAĞIZ.

BU AKŞAM AĞZINIZA LAYIK BİR BALIK ÇORBASI YAPACAĞIM.

OH! ÇOK İYİ BİR FİKİR!

BİRAZ SONRA TEKRAR KIYIDA DOLAŞMAYA BAŞLARLAR.

BAKIN! KAYALARA BAKIN!

ÇOK GÜZEL!

KARTPOSTALDA GÖRDÜĞÜMÜZ YERİN AYNISI.

EVET, AYNISI!

HA HATIRLADIM. AMALFİ'NİN KARTPOSTALINDAKİ KIYILAR.

BÜYÜTÜYORSUNUZ. BÜTÜN KORSİKA KIYILARI, AŞAĞI YUKARI BİRBİRİNE BENZER.

EVET. BELKİ.

KAMPA DÖNÜYORLAR. ONLARI BU AKŞAMDAN İTİBAREN GÖZLEMELİYİM.

BİRAZ SONRA BİR BALIKÇI LOKANTASINDA

ADAMAKILLI KARNIMIZI DOYURALIM ANTOİNE. MERCAN BALIĞI, KEFAL VE TABİ Kİ KORSİKA PEYNİRİ BİZİ BEKLİYOR.

KÖŞEDEKİ MASAYA OTURUN. ORASI DOSTLARIMA AİTTİR.

ÇOK İYİ İNSAN DEĞİL Mİ, ANTOİNE...

EVET ÇOK İYİDİR.

EVET.

NE VAR HAYALET Mİ GÖRDÜN?

HAYIR! YALNIZ ŞURADA OTURAN ADAMI KİTAPLARI ÇALANA BENZETTİM.

EMİN MİSİN? HER ZAMANKİ GİBİ HAYAL GÖRMEYESİN?

YANILDIĞIMI SANMIYORUM. FAKAT ŞİMDİ ÖĞRENİRİZ. O DA NE?

DUVARA BAKIN!

NE BAĞIRIYORSUN? SENİN YÜZÜNDEN KALP HASTASI OLACAĞIM.

40

sürecek

«MAVİ KUŞ»U ARARKEN

Baş tarafı 17. Sayfada

"Ne demişti o erkek kılıklı kız, hep denizin üstünde uçuyor. Ne güzel. Acaba, bu gördüğüm kuşlara benzer mi? Görmüşümdür belki de. Farketmemişimdir. Ah Selçuk ah. Nerden soktun şu martıyı aklıma? Bari iyice anlatsaydın. Resmide mi yoktu? Resmini bir bulsam, vallaha çerçevelitip odamın en güzel yerine asacağım, kaldırırım oradan dedemin resmini. Ayıp olmaz mı dedeme? Ama canım ölmüş, babam diyor ya ölü yaşamaz. Yaşamadığına göre..."

— Hey... Kasım, Kasım....

Arkasını döner Süleyman'ı görür. Koşuyordur peşinden.

— Ne var der, kızgınlıkla.

— Bir şey diyeceğim sana.

Soluk soluğadır.

— Hadi söyle işim var benim.

— Dur canım. Patlama. Sana iyi bir haberim var.

— Çabuk ol.

— Sinemaya kovboylu bir film gelmiş. Afişlerinden gördüm: Adamlar da nasıl ölüyor be... Çıvv... çıv... çıv...

— Martı var mıydı afişlerde?

— Ne?

— Martı canım.

— Yok herhalde. Ne ki o Kasım?

— Yoktur, yok. Bana ne kovboy filminden be...

— Ama sen severdin kovboy filmlerini.

— Boşver be abiciğim, ben... Neyse...

Süleyman durur, Kasım hızlı hızlı yürür, onu arkada bırakır. Süleyman o kadar koşmuştu. Belki de kızıyordur arkasından, neden ilgilenmedi diye.

Kasım sokaklarda yürüyor, elleri cebinde. Her an, her şeyi martı olarak görüyor. Okul arkadaşlarını görmüyor, eskisi gibi şakalaşmıyordu. Hatta Ömer Öğretmeni bile. Ömer Öğretmen de durmuş, yüzünde değişik tavırlar belirmişti.

Kasım, bir konserve kutusuna ayağıyla vurdu. Bir daha vuracaktı ki, yırtık, eski bir gazete parçasında bir kuş resmi görmüştü... Martıydı bu. Ama hiç umursamadan gülüp geçti:

"Yok canım martı böyle mi olurmuş? Mavi olur, gözlerinde mavimsi bakışlar. Pamuk gibi tüyleri, kocaman kanatları olmalı. Hiç yorulmaz o. Uçar, uçar hep. Ama burada öyle mi? Bir deniz aracına... Adı da neyse... Konmuş. Olmaz be böyle martı. Benim "Mavi Kuş'um" bambaşka. Hep uçan... uçan... uçan..."

Yürür, yürür sokaklarda. Sonra durur, nerde durduğuna bakmadan. Üzgün yüzünde anlamsız ifadelerle yine mırıldanır:

"Ya öyleyse martı, uçmayı pek beceremeyen, hep o adını bilmediğim deniz araçlarına konuyorsa? Ne yaparım ben sonra? Selçuk böyle miydi senin anlattığın martı? O kuş, benim "Mavi Kuş"um olamaz. O pis kuş. Tam Nilüfer'in eşi, o kuş. Martıysa o..."

Susar. Yürümeye başlar. Yerlere baka baka düşünür. Her şey ters geliyor ona şimdi. Martısız bir dünya. Yaşayamazdı o martısız. Sanki doğduğundan beri, bir martı ya da martıya benzer bir şey bekliyordu. İçinde saklıyordu o boşluğu.İşte artık Selçuk'un anlattığı martıyla dolduracaktı o boşluğu. "Mavi Kuşu" ile birlikte... Sonra gazetedeki o kuş, yine boşluktaydı.

Ne yapacağını bilemiyordu. Eve gitmek istemiyordu. Şurda bir deniz olsaydı keşke, oraya gidip denizi izlemek, martılarla dostluk kurmak, onun için dünyalardı.

"Saçmalıyorsun oğlum Kasım yine. Ne deniz var ne de martı. Aslında Selçuk yalan söylüyordu martı hakkında. "Mavi Kuş" uydurma, başka bir şey değil. Boşver, Salim'in dediği gibi oynamaya bak. Nilüfer de gülmüştü bak, demek ki senin düşündüğün gibi değil. Unut artık. Hadi evine git. Git de Ramazan'la eskisi gibi oyna. Hem martı ile dostluk kurup da ne olacak? Ben onun dilinden anlamam o da benimkinden. Akşam da bastırıyor, babam gelir şimdi, evde bulamazsa kızar. Martıyı unut artık..."

Evlerine doğru yürür. Martıyı silmeye çalışır aklından, oyunu, uçurtmaları, balonları, oyuncakları düşünmeye başlar. Nilüfer'e haksızlık ettiğini düşünür. Süleyman'a da. "Çocuk ne güzel kovboy filmini haberlemeye gelmiş. Salim de kızmıştır, bana. Yarın özür dilerim onlardan. Bir martı için, nasıl bir şey olduğunu bilmediğim o kuş için değer miydi tüm olanlar? Değmezdi tabii. Onlar benim en yakın arkadaşlarım değil miydi?"

Eve geldiğinde, durur, arkasına bakar: Sokaklara. Bomboştur gözleri. Martıyı arıyordur, belki de. Düşünmeyecekti artık onu, aramayacaktı.

Kasım, yüksek sesle:

"Beni kandıramayacaksın pis kuş. Ben Selçuk kadar aptal değilim. Benim oyuncaklarım, kitaplarım, can arkadaşlarım var. Onları sana değişeceğimi mi sanıyorsun? Aldanırsın. Bana bak be, bende o göz var mı? Yok değil mi? Bir daha aklıma gelmesem iyi olur, senin için tabii..."

İçi rahatlamıştır. Yüzünde gülücük beliriverir. Koşarak içeri girer.

Mustafa ÖZBAY
(Tokat)

YENGEÇ ALİ

Baş tarafı 17. Sayfada

— Anneme götürüyorum! diye yürür, bozuk kaldırımlarda! Eğri büğrü sokakların karanlığında kaybolurdu.

Ali'nin en büyük zevki sabah-akşam iskelede durup okullarına gitmek, okuldan eve dönmek için akın akın vapura binen, inen çocukları seyretmekti. Yengeç Ali, çocukların okula gidiş ve geliş saatlerinde işini bırakıp, iskelenin ortasına gelir, okullu çocukların ellerinde çantaları, koltuklarında kitaplarıyla kendisine çarpmalarını hayranlıkla seyreder, kalabalık silinip kaybolduktan sonra içini çekip gözleri yaşlı dönerdi.

Yine bir gün kalabalık içinde bir ses duyuldu. Bu bir çığlıktı, halk birbirine girmişti.

— Ne oldu, kim düştü, nedir, nereye düştü?

Siyah formalı, beyaz yakalı bir okullu kız:

— Çantam, çantam denize düştü; defterlerim de içindeydi! dedi.

Yengeç Ali yırtık ceketini sıyırıp bir tarafa atarak, ceketin altından ortaya çıkan, çıplak, karakuru, biçimsiz vücudunu suya attı. Ali dakikalar geçtiği halde su yüzüne çıkmıyordu. Herkes onun şaka yaptığı kanısına varmıştı.

Yengeç Ali'nin iskelenin dubası altında kaybolan küçük varlığını bir-iki gün kederle anımsayanlar:

— Yiğit çocukmuş doğrusu...

— Neyse, kısmeti bu kadarmış fakirin...

— Yaşayıp da ne olacaktı sanki talihsiz... gibi sözlerle birbirlerini avuttular.

Yalnız ara sıra saçı başı dağınık, üstü başı perişan, yarı akıllı, yarı deli bir kadın, iskeleye gelip bir köşeye çömelerek, hiç kimseye bir şey söylemeden gözlerini denize dikiyor, iskeleden ayrılan vapurları, arkalarında bıraktıkları beyaz köpükleri uzun uzun seyrediyordu.

Deniz PEZEK
(Gelibolu/Çanakkale)

Başarı Ödülleri haftaya

Bir aksaklık çıkmazsa, kuşumuz enerji gereksinmesini Güneş'ten karşılayarak sonsuza dek uzayda kalabilir.

Yaşanmış Serüvenler

VENÜS'TE YAŞAM YOK!

İNSANOĞLU çağın en büyük düşünü gerçekleştirmeye hazırlanıyor. Başka dünyaları teleskopla gözlemekle yetindi yüzyıllardır; ama artık bu dünyalara elini uzatıyor. Aylardır, Mariner adlı insansız yapay uydular üzerinde çalışılıyor. Amaç, Güneş sistemindeki en yakın komşumuz Venüs'e ulaşmak.

Toplam 25 milyar dolara mal olan üç uydudan ilki bir ay kadar önce büyük bir düş kırıklığına uğrattı bizi. Onca emeğin ürünü dev uzay kuşu, havalandıktan 4.5 dakika sonra gözümüzün önünde yanıp kül oldu. Felâketin, ufacık bir formül hatasından kaynaklandığını saptamamız daha da acı oldu kuşkusuz...

Bugün 27 Ağustos 1962. Mariner II'yi ateşlemek üzereyiz. Fakat o ne? Ateşleyici roketlerden biri, sıtmalı bir hasta gibi titriyor. Gerçi hiçbirimiz işlerin mükemmel gideceğini düşlememiştik, ama tersliklerin bu kadar erken

başlaması önümüzdeki saatlerin çok zorlu geçeceğini gösteriyor. Bu ikinci uydunun daha havalanamadan yok olması halinde, tüm çalışma coşkumun yok olacağını hissediyorum. Ama hayır, koca kuş öyle kolay pes etmeyeceğini gösterdi. Ateşleme tamam. Güle güle **Mariner**, insanlık uzayı fethedecekse, senin de bunda büyük katkın olacak.

Aracımız, bir saat kadar sonra 5 m'lik kanatlarını açacak. Üzerindeki 10.700 hücrecik aracılığıyla Güneş ışınlarını emerek elektrik enerjisine dönüştürecek. Bir aksaklık çıkmazsa, kuşumuz enerji gereksinmesini bu yolla giderek sonsuza dek Güneş sisteminde dolanabilir.

Mariner II'nin üzerinde altı temel gözlem aygıtı var. Bunlardan dördünü ateşlemeden iki gün sonra harekete geçirecek ve dünyadan Venüs'e doğru uzanan boşlukla ilgili ilk verilerimizi kaydetmeye başlayacağız. Aracın geçtiği bölgelerdeki manyetik alanları, mikrometeorları, kozmik ışınları ölçebileceğiz.

2 Eylül: İlk ateşlemeyle birlikte **Mariner'i** Venüs'e neredeyse teğet geçecek bir rotaya oturtmak olanaksızdı. Hesapları inceledik: Araç şu anki rotasını izlerse, gezegenin 233.000 mil uzağından geçecek. Bu ise her şeyin boşa gitmesi demek, çünkü gözlem aygıtları 8.000 ile 40.000 mil arasındaki uzaklıklara göre ayarlı. Şu an tek şansımız var: Aracın rotasını değiştirebilmek...

4 Eylül: Koca kuşun dünyadan uzaklığı 1.490.000 mil. Manevra roketini yeryüzü kumanda merkezinden ateşlemeyi başarırsak, oldu bu iş! Herkes hazır; emir verildi, "Ateş!" Roket yalnızca 27.8 saniye çalıştı ve aracın saatte 60.117 mil olan hızını 45 mil artırdı. İnanılmaz gelebilir ama bu kadarcık hız değişimi, istediğimiz rota kaymasını sağladı. Neşe içindeki arkadaşlarıma katılıyorum; uçuş kontrol şefi Jack James, büyük bir gurur ve keyifle hepimize sigara tutuyor.

ARADA bir yüreğimizi hop ettiren ufak aksaklıklara karşın aracımız yolculuğunu sürdürüyor. Daha şimdiden bir süre önemli bilgi gönderdi bize. Örneğin, bölgede sürekli ve sabit miktarda kozmik ışınlar ve bir tür rüzgârın yanı sıra, her yanda hafif bir manyetik alan bulunduğunu, güneşten yayılan yüksek enerji yüklü parçacıkların insanlar için sanıldığı kadar tehlikeli olmadığını öğrendik.

6 Kasım: Koca kuş, sonun mu geldi yoksa?! Aracımız sıtma geçiriyor âdeta: Bazı bölümleri olması gerektiğinden çok daha soğuk, bazı bölümleri de inanılmaz derecede ısındı. Özellikle sıcaklık korkutuyor bizi. Elektronik devrelerin en fazla ne kadar ısıya dayanabileceğini bilmiyoruz.

"— Batarya kaç dereceden sonra patlar dersin?"

James'in sesi bu; aracın o bölümünü gerçekleştiren arkadaşa soruyor.

Yanıt doyurucu olmaktan çok uzak:

"— Bilmiyorum. Buradaki deneylerde 120 Fahrenheit'ın üzerine hiç çıkmadık!"

Aracın en hayatî bölmelerinin ısısı günden güne yükseliyor. Aralık 5'de deney sınırını aştı, 130 dereceye çıktı. Önümüzde daha dokuz gün var... Kontrol odasındaki arkadaşlar ikiye ayrılmış durumda: İyimserler ve kötümserler. Bir teknisyenin: "106 gündür çalışıyor, birkaç gün daha neden idare etmesin?" dediğini duyuyorum. Evet neden olmasın?..

Isı yükselişini izleme olanağımızı yitirdik. Sıcaklık o kadar arttı ki, ibre göstergenin dışına çıktı. Saat 23.21, tarih 13 Aralık. Kuş yolculuğun sonuna yaklaştı. Bilgisayar programına göre, radyometrelerin faaliyete geçerek, dünyaya sinyal göndermesi gerekiyor. Hayır, ses seda yok.

14 aralık: Saat 2.40. Haydi **Mariner**, son bir gayret! Hayır, aracımız dev bir kartal gibi sessiz, süzülüyor. Tek bir şansımız kaldı: Venüs gözlemlerini başlatması için son bir emir göndereceğiz **Marine**'e. Hareket halindeki bir hayvanı izleyen avcı gibi yarım saat kadar gözlüyoruz gidişini ve tam hedefe emri yolluyoruz. Yolladığımız radyo sinyali ışık hızıyla hareket ediyor; ama kuşumuz o kadar uzakta ki, sinyali alması ve yanıt vermesi 6.5 dakika sürecek...

Başardık, başardık sonunda. **Mariner** sözümüzü dinliyor ve tarihe geçecek olan gözlemlerine başlıyor.

14 Aralık 1962: Saat 13.00. İnsanlığın temsilcisi **Mariner**, yaratıcılarından 36 milyon mil uzakta, Venüs'le buluştu. On binlerce yıllık insanlık tarihinin en büyük zaferlerinden birini kazandık; uzayın sonsuzluğuna doğru açtığımız pencereden kapı komşumuza ilk selamı gönderdik. Merhaba Venüs!..

Tek bir şansımız kaldı: Venüs gözlemlerini başlatması için son bir emir göndereceğiz Marine'e.

Haftaya: Yaşanmış Yeni Bir Serüven

Alexandre Dumas'nın ünlü romanı MONTE CRISTO

6. Bölüm

YERALTINDA

Müfettiş

ARADAN günler geçti. Cezaevleri Müfettişi, İf Şatosu'nu denetlemeye geldi.

Dantes, bulunduğu yeraltı odasından bile, bu önemli kişiyi karşılamak üzere girişilen hazırlıkları duyuyordu. Bu sesleri gerçekte bir hükümlüden başka kimse duyamazdı zaten; ancak bir hükümlü, saat başı odasının tavanından damlayan su damlasının sesini bile duyabilecek kadar keskin bir kulağa sahip olur. Dantes de alışılagelmişin dışında bir telaşın egemen olduğunu anlamıştı. Ama öylesine uzun bir süredir onun yaşayanlarla uzaktan yakından hiçbir ilişkisi olmamıştı ki, artık kendini ölü sayıyordu.

Müfettiş, hükümlülerden birkaçının odalarına girip baktı. Bunlar, başına dert açmadığı için Müdürün gözdesi olan hükümlülerdi. Müfettiş de onlara iyi beslenip beslenmediklerini, bir şey isteyip istemediklerini sordu. Hepsi de ağız birliği etmişçesine, yemeklerin çok kötü olduğu karşılığını verdiler ve bir şey isteyip istemedikleri sorusuna da salıverilmek istediklerini söylediler. Müfettiş, başka bir şey istiyorlar mı diye sorunca da "Hayır" dediler; öyle ya, özgürlükten başka ne gibi bir istekleri olabilirdi ki?

Bunun üzerine Müfettiş gülerek şatonun Müdürüne döndü:

"Hükümet bu denetlemelere neden gerekli görüyor, bilemem. Bir hükümlüyü gören tümünü birden görmüş demektir. Çünkü hepsi de, her zaman aynı şeyleri söylerler: "Yemekler çok kötü. Benim hiçbir suçum yok. Beni salıverin." Hep aynı sözler. Başka hükümlü var mı?"

"Evet efendim, deli ve tehlikeli hükümlüler var bir de."

"Onları da bir görelim bakalım. Çünkü hepsini ziyaret etmek zorundayım."

"Önce iki asker çağıralım. Bu hükümlüler kimi zaman, gardiyanlarını öldürmeye kalkışırlar. Böylelikle kendi yaşamlarına da son verileceğini umarlar."

"Peki öyleyse, gereken tüm önlemleri alınız."

İki asker çağırıldı ve Müfettiş basamaklardan indi. Hava, korkunçtu! Kopkoyu karanlık sanki ölüm kokusuyla dolmuş gibiydi. Müfettiş bile kendini tutamayıp bağırdı:

"Aman, Tanrım! Burada yaşanır mı hiç? Kim yaşayabilir burada?"

"İşte çok dikkatle gözlememiz emredilen pek tehlikeli bir adam."

"Yalnız mı?"

"Elbette."

"Ne kadar zamandır burada?"

"Bir yıla yaklaşıyor."

"İlk getirildiğinde de buraya mı konmuştu?"

"Hayır, ancak gardiyanı öldürmeye kalkışınca buraya indirdik."

"Öldürmeye mi kalkıştı?"

"Evet, işte şu, feneri tutan adamı. Öyle değil mi, Antuvan?"

"Evet efendim, tastamam öyle. Beni öldürmeye kalkıştı, üstüme saldırdı, az daha kafama iskemleyle vuracaktı."

"Çıldırmış olmalı."

"Çılgından da öte. Çok, çok kötü biri, üstelik çok da tehlikeli."

Müfettiş sordu:

"Onun hakkında bir rapor yazsam mı acaba?"

"Hayır efendim, hiç yararı olmaz. Zaten aklını hemen hemen yitirmiş bir durumda. Bir yıla kalmaz büsbütün çıldırır kuşkusuz."

Müfettiş:

"Herhalde böylesi de hakkında hayırlı olur. Bari daha az acı çeker," dedi.

Müfettiş, sözlerinden de anlaşılacağı gibi, iyi yürekli bir adamdı ve bu yönden yerine getirdiği göreve de pek uygun düşüyordu.

Müdür de onu onayladı:

"Evet, haklısınız ve sözlerinizden de bu konu üzerinde uzun uzun düşünmüş olduğunuz anlaşılıyor. Şimdi, birkaç adım basamakla inceğiniz,

Dantes, bulunduğu yeraltı odasında bile, bu önemli kişiyi karşılamak üzere girişilen hazırlıkları duyuyordu.

Askerler araya girdiler; Dantes de geri çekildi. Kuşkusuz bu önemli kişiye, kendisinin çok tehlikeli biri olduğunu söylemişlerdi.

yirmi adım kadar ötedeki şu odada, İtalya'daki bir partinin lideri bulunuyor. 1811 yılından beri kendisi buradadır; 1813'de aklını kaçırdı. Şaşılacak bir değişikliğe uğradı: Eskiden hep ağlardı; şimdi gülüyor; zayıflamıştı, şimdi ise şişmanlıyor. Onu görseniz iyi olur, gerçekten çok garip bir delidir."

Müfettiş:

"İkisini de göreceğim. Görevim bunu gerektiriyor." demekle yetindi.

Bu, Müfettişin şatoyu ilk ziyaretiydi; ne denli önemli bir kişi olduğunu ille de kanıtlamak istiyordu.

Tutuklu

"ÖNCE şunu bir görelim," dedi. Müdür de:

"Başüstüne efendim." diyerek gardiyana, kapıyı açmasını buyurdu.

Kilitte döndürülen anahtarın sesini duyunca, bir köşede oturan Dantes başını kaldırdı. Yanında iki askerle gelen yabancıyı gördü. Bu arada Müdürün de şapkasını çıkarmış olduğu gözünden kaçmadı. İşte o anda bu gelenin yüksek ve önemli bir kişi olduğunu anladı, hemen ayağa fırladı, adamı karşılamak üzere bir-iki adım attı.

Askerler araya girdiler; Dantes de geri çekildi. Kuşkusuz bu önemli kişiye, kendisinin çok tehlikeli biri olduğunu söylemişlerdi. Sesini elinden geldiğince yumuşatarak, Müfettişle konuşup onun da yüreğini yumuşatmaya çabaladı.

Müfettiş dinledi, dinledi, sonra Şato Müdürü'ne döndü:

"Bu adam durup dinlenmeden Tanrıya yakaran delilerden olmalı. Bakın artık oldukça akıllanmış. Gördünüz demin, askerlerden nasıl korktu da geri çekildi? Oysa ki deli hiçbir şeyden korkmaz. Şaranton Cezaevinde de buna benzer çok garip bir olayla karşılaşmıştım." Sonra, hükümlüye döndü:

"Peki, isteğiniz neydi bakayım?"

"Ne suç işlediğimi öğrenmek istiyorum efendim. Eğer bir suçum varsa, o zaman da yargılanmak istiyorum. Yargılama sonunda gerçekten suçlu olduğum kanıtlanırsa, beni kurşuna dizsinler. Ama suçsuzsam, beni salıversinler."

Müfettiş sordu:

"Karnını doyuruyorlar mı bari?"

"Herhalde, bilemiyorum. Ama bu hiç önemli değil. Yalnız benim için değil, herkes için önemli olan tek bir şey vardır, hiçbir suç işlememiş olan birinin zindana atılması."

Müdür araya girdi:

"Görüyorum bugün pek sakinsin ve aklın başında. Ama her zaman böyle olmuyorsun. Çok değil, kısa bir süre önce gardiyanı öldürmeye kalkışmamış mıydın?"

"Evet, doğru. O bana karşı her zaman iyi davrandı, ama o zaman aklım başımda değildi ki?"

"Artık aklını başına topladın mı?"

"Evet, topladım, bana uzun zamandır buradaymışım gibi geliyor. Benim gibi, tam sevdiği kızla evleneceği gün zindana atılan bir delikanlı için bu yaşantının ne büyük işkence olduğunu asla tahmin edemezsiniz. Açık denizlere, okyanusun tertemiz havasına alışmış denizciler için zindan, korkunç bir şeydir. Ne olursunuz, size yalvarıyorum, beni unutmayın. Öğrenmek istediğim tek bir şey var, beni ne gibi bir suç işlemekten buraya attıklarını öğrenmek istiyorum, bir de yargıcın önüne çıkartılmak, başıma neler geleceğini bilmek istiyorum. Çünkü en zoru bu, kişinin geleceği konusunda hiçbir şey bilememesi."

Müfettiş:

"Peki, bakarız." dedikten sonra Cezaevi Müdürüne döndü:

"Şu zavallının durumu içime dokundu. Bana onun kayıtlarını gösteriniz." dedi.

"Başüstüne efendim."

Dantes araya girdi:

"Biliyorum siz beni salıveremezsiniz, ancak ne gibi bir suç işlediğimi sorabilir, yargıç karşısına çıkartılmamı sağlayabilirsiniz. Ne olursunuz, hiç olmazsa söyleyin, umut var mı?"

"Orasını bilemem. Ancak işin içyüzünü araştırma konusunda söz verebilirim. Sizin yakalanmanız emrini kim vermişti?"

"Bay Villefort."

"Size düşman olması için herhangi bir neden var mıydı?"

"Hayır, hiçbir neden yoktu. Tam tersine bana karşı çok iyi davrandı."

"O halde sizin hakkınızda yazdıklarına güvenebilir miyim?"

"Kesinlikle."

Kapı kapandı. Ama odada, önceden orada bulunmayan bir şey kalmıştı: Umut...

Sürecek

SİNAN GÜRDAĞCIK

BİLİYORSUNUZ FENERBAHÇE ŞAMPİYON OLDU... BİZ TARAFTARLAR DA ...

BUNU KUTLUYORUZ... EN BÜYÜK FEENER!

..BAŞKA BÜYÜK YOK! EN BÜYÜK FENER!

ÇOCUKLAR, DURUN BİR DAKİKA ...

EEE... N'OLDU?

PİS SAHTEKÂR!

?

TÜYLERİNİN RENGİ BİLE SARI-KIRMIZI, BİR DE BİZE FENERLİ NUMARASI YAPIYOR!

YAKALAYIN, HAİNİ!

ÇILGINLAR ORMANI

SİYAH KISRAK

1

ATLANTİK OKYANUSU

İNGİLTERE

İRLANDA

FRANSA

İSPANYA

İTALYA

YUNANİS

TÜRKİYE

KIZIL DENİZ

SUUDİ ARABİSTAN

HİNDİS

AFRİKA

HİND OKYANUSU

HİNDİSTAN'DAN, İNGİLTERE'YE DOĞRU YOL ALAN "**DRAKE**" İSİMLİ ESKİ BİR YÜK GEMİSİ KIZIL DENİZ'DE İLERLEMEKTEYDİ...

...GEMİDE BULUNAN GENÇ ALEXANDER RAMSAY – DOSTLARI ONU **ALEK** DİYE ÇAĞIRIRLARDI. İNGİLTERE ÜZERİNDEN NEW-YORK'A GİDECEKTİ. BOMBAY'DA, AMCASININ YANINDA İKİ AY EĞLENCELİ BİR TATİL GEÇİRMİŞTİ...

NE HABER UFAKLIK? İYİ MİSİN?

SAĞOLUN, İYİYİM KOMUTANIM... DRAKE, KIYIYA YÖNELDİ. YOKSA İSKELEYE Mİ YANAŞACAĞIZ.

EVET, İYİ BİLDİN. İKİ ARAP YOLCUYU GEMİYE ALDIKTAN SONRA SÜVEYŞ KANALINA YÖNELECEĞİZ.

İSKELEDE BİR KARGAŞALIK VAR. BU ADAMLAR HİÇ GEMİ GÖRMEDİLER Mİ ACABA?

HIMM... BENCE BAŞKA BİR ŞEY VAR...

?!!

Hİİİİİİİİ...

Hİİİİİİİİ...

NE MÜTHİŞ BİR HAYVAN! BÖYLESİNİ HİÇ GÖRMEMİŞTİM KOMUTANIM!

PÖF!.. VAHŞİ BİR AYGIR. GEMİYE BİR YOLCU DAHA KATILACAK GALİBA OĞLUM...

GEMİME HİÇ BÖYLE BİR YÜK ALMAMIŞTIM BAYIM. UMARIM, BİR AKSİLİK ÇIKMAZ.

SİZE VERDİĞİM BU KÜÇÜK RAHATSIZLIĞI ÖDEDİĞİM PARA RAHAT RAHAT KARŞILAYACAKTIR. HİÇ MERAK ETMEYİN KAPTAN.

ZAVALLI! İÇERİ TIKILDIĞI ZAMAN KIPIRDAYACAK YER BULAMAYACAK! HER ŞEYİ KIRACAK!

KAMARANIN ÇEVRESİNİ DESTEKLEYİN! ÇABUK!

HIIII! HIIIII!

BANG BANG

DAHA SONRA..

GÖRDÜN MÜ BAŞIMIZA GELENLERİ OĞLUM! BU HAYVANI GEMİYE ALMAK HATAYDI! TAM BİR ŞEYTAN!

AMA BENİM HOŞUMA GİDİYOR!

DAHA SONRAKİ GÜNLERDE, AYGIR HİÇ DURMADAN KİŞNEDİ VE TUTSAK BULUNDUĞU KAMARANIN DÖŞEMELERİNİ TEKMELEDİ DURDU..

VE BİR AKŞAM..

NE KADAR GÜZEL!..

VE İLK KEZ SAKİN DURUYOR!

HIIIIIII

HEY! KÖTÜ BİR NİYETİM YOK...

BAK, ŞEKER GETİRDİM SANA...

ALEK, ŞEKERİ PENCERENİN ÖNÜNE BIRAKTI. AYGIR ŞEKERİ ALMAK İÇİN, ONUN GİTMESİNİ BEKLEDİ. BU SAHNE ARTIK HER AKŞAM TEKRARLANMAYA BAŞLAMIŞTI. BÖYLECE DOSTLUK BAĞI KURULMUŞTU ARALARINDA

AKDENİZ'İ AŞTIKTAN VE CEBELİTARIK BOĞAZINI GEÇTİKTEN SONRA, KÖHNE GEMİ, ŞİDDETLİ BİR FIRTINAYA TUTULDU...

!

OH! NE OLUYOR?

GRRRR

GRRRR

GRRRRRR

TANRIM! GEMİNİN HER YANI KIRILIP DÖKÜLÜYOR. UZUN SÜRE DAYANAMAYIZ.

KOMUTANIM! GÜVERTE SU ALIYOR.

DİKKAT! HEPİNİZ ŞİŞME BOTLARI İNDİRMEYE HAZIR OLUN!!

BİRDEN...

AYGIR! ONU SERBEST BIRAKIN!

KURTARIN KENDİNİZİ!

ALEK GERİ DÖN! NEREYE GİDİYOR-SUN?

AYGIR, KOMUTANIM, AYGIR!

GERİ DÖN!

NİİİHİİİR

SAKİN OL! BİR SAÇMALIK YAPMA SAKIN! SAKİN OL!

HAYDİ **ATLA!** GEÇ KALMADAN ATLAMALISIN!!

RRROUM

TANRIM!

ALEK, BİR ANDA, VAHŞİ AYGIRIN YULARINA BAĞLI İPİ YAKALADI. YİĞİT HAYVAN, BÜTÜN GÜCÜNÜ KULLANARAK UZUN BİR SÜRE BOYUNCA DALGALARLA KAHRAMANCA BOĞUŞARAK YÜZDÜ...

BİR ADA! KURTULDUK!

VE SABAH ERKENDEN...

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR/ SAYI: 38

GENÇ GAZETECİLER! «YENİ GAZETE»YE, ÇEVRENİZDEKİ İLGİNÇ OLAY VE KİŞİLERİ ANLATAN YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZI BEKLİYORUZ.

Yeni Gazete

DÜNYADAN • YURDUMUZDAN • ÇEVREMİZDEN

GAZETEMİZDE YAYINLANAN YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN SİZLERE, BİRER «GENÇ GAZETECİ» KARTI GÖNDERECEĞİZ.

Fotoğrafta, emekliye ayrılan Gökçeada Feribotu görülüyor.

GÖKÇEADA FERİBOTU EMEKLİYE AYRILDI

Gökçeada-Çanakkale arasında sefer yapan Denizcilik Bankası'nın **Gökçeada** feribotu gereksinimi karşılayamaması ve açık denizlere uyumsuzluğu sebebi ile görevden alındı.

Şimdilik **Gökçeada** feribotu yerine **Kız Kulesi** adlı arabalı vapuru seferlere başladı.

Gökçeada feribotu ise, Eceabat limanında bakıma alındı. Söz konusu feribotun ileride sığ ve durgun sularda görevlendirileceği kesinlik kazandı. Buna karşılık parçalanarak jilet fabrikalarında değerlendirileceği söylentileri de çok yaygın.

ANTAKYA'DA TEMİZLİK KAMPANYASI

Genç Gazeteci Yusuf KIZILDAĞ ANTAKYA'dan bildiriyor

İlimizde her ev, apartman ve işyerinde çöp kutusu bulundurmak ve mavîye boyayarak, üzerine nereye ait olduğunu belirten bir yazı koymak zorunluluğu getirildi.

Ayrıca kentin her yanı, bu çalışmaları gündemde tutmak için afişlerle donatıldı. Bu arada kent içinden geçen **Asi Irmağı**'nın yatağı da temizlendi.

Valimiz de yaptığı konuşmalarda, temizlik kampanyasına herkesin katılmasının bir yurttaşlık görevi olduğunu belirtmektedir.

Nokta Tiyatrosu oyuncuları

NOKTA TİYATROSU İLÇEMİZDEYDİ

Genç Gazeteci Cantürk YILMAZ M.KEMALPAŞA'dan bildiriyor

Mustafakemalpaşa Belediye Düğün Salonu'nda **Sadık Şendil**'in yazdığı "**Nokta Tiyatrosu**" oyuncularından, **Abdullah Şahin (Nokta)**, **Defne Yalnız (Döndü)** ve arkadaşlarının sahnelediği "**Çılgın Yenge**" güldürüsü Mustafakemalpaşa halkı tarafından ilgiyle izlendi.

NİZİP TRAFİĞİ İÇİN BİR KOLAYLIK: OTO PARK

Genç Gazeteci Yahya İNCESOY NİZİP'ten bildiriyor

Beş ay önce yapımına başlanan ve ilçeye büyük bir rahatlama sağlayacağı açıklanan otopark bitirilmek üzeredir.

Nizip'te, kent içinde araba park etmenin yasaklanacağı ve araçların 100 TL. karşılığında bu otoparka bırakılacağı açıklanmıştır.

Otopark, bitirildiğinde 30 milyon liraya malolacak.

GENÇ GAZETECİLERE DUYURU

Gazetemizde haberleri yer alan arkadaşlara "Genç Gazeteci" kartlarını göndermeye başladık. Kartlar kısa sürede ellerinize ulaşacak.

Ancak haberlerini kullandığımız arkadaşlarımızdan bazıları ya fotoğraflarını göndermişler, ya da adreslerini eksik yazmışlar. Aşağıda adlarını belirttiğimiz okurlarımız; arkalarına ad, adres ve bulundukları kentleri yazarak fotoğraflarını gönderirlerse, "Genç Gazeteci" kartlarını kısa sürede kendilerine ileteceğiz.

Bir isteğimiz de şu: Bize haber gönderen arkadaşlarımızdan bir bölümü, fotoğraf olarak, okulda çekilen minifotoğraflarını ekliyorlar. Bu fotoğraflar, "Genç Gazeteci" kartının resim için ayrılan çerçevesine çok küçük gelmektedir. Bu nedenle, genç gazetecilerimiz ellerinden geldiğince normal vesikalık fotoğraflarından yollamalıdırlar. Ayrıca, yolladıkları haberlerinin altına okul adreslerini yazan okurlarımız da, (okul dönemi sona erdiği için) ev adreslerini bildirmeliler.

Esen kalın...

(Uğur Elbasan, Şevki Ersöz, Müge Örge, Erhan Yelkenci, Dursun Ali Yılmaz, Faik Erdemli, Aydın Birçok, Recep Köksal, Kemal Saraç, Ersin Çadır, Hüseyin İdem, Murat Alptekinoğlu, Dursun Albayrak, Ümit Herkiloğlu, Semih Saner, Yıldıray Çeltik, Ergin Özbey, Ayşen Ciravoğlu.) Mehmet Kösembay, Feyyaz Kösembay, Mehmet Ak ve Mehmet Kuşçu ise, okul adreslerini bildirmişler; ev adreslerini bekliyoruz. (Bu, son dört arkadaşımızın fotoğrafları olduğu için, yeniden göndermeyecekler.)

TRT, FRANSA TELEVİZYONU 2. KANALI İÇİN ÇEKİM YAPTI

Genç Gazeteci Bedii UĞURLU ANTAKYA'dan bildiriyor

TRT, Fransız televizyonunun 2. kanalında gösterilmek üzere, içlerinde Hatay'ın da bulunduğu dört güney ilimizde çekim yaptı.

Geçtiğimiz günlerde, yönetmen Lütfi Özsoy başkanlığındaki bir TRT ekibi, ilimizin çeşitli yörelerinde çalıştılar; antik yerlerin, turistik tesislerin çekimlerini yaptılar.

Önümüzdeki ay, belgesel olarak TRT'de de değerlendirilecek olan film, ilgiyle bekleniyor.

Hem denizde, hem karada gidiyor

VOLKSWAGEN'İN HARİKASI

Almanların ünlü otomobil firması "Volkswagen", şimdi de suda da gidebilen "Deniz-Golf" adını verdiği yeni bir model gerçekleştirdi.

Bu modelin otomobil ve deniz motoru karışımı yeni bir isimle anılması üzerinde duruldu. Otomobilin üzerine iki yana açılabilen kızaklar yerleştirilen "Golf" denizde saatte 36 mil hıza ulaşabiliyor. Hamburg'ta Elble Nehri'nde yapılan ilk deneme, sürene ve izleyenlere büyük keyifler tattırırken, bu modelin istek oldukça üretileceği belirtiliyor.

Otomobilin üzerinde fazla ağırlık yapmayan ve denize doğru, iki yana açılarak bir deniz motoruna dönüşen "Golf", arkasındaki 170 beygir gücündeki motorla da zaman kaybetmeden bir deniz taşıtı durumuna dönüşebiliyor.

BOYNUNDAKİ OKLA YAŞIYOR

Boynuna saplanan okun ördeğe bir zararı yok ama hayvan diğer ördekler gibi suya batıp çıkamıyor... Donna ismli ördeğin boynundaki ok, hayvan devamlı kaçtığı ve yakalanamadığı için çıkarılamıyor.

Bir yaban ördeği, bir avcının attığı okla, boynundan yaralandığı halde, düşüp ölmeden bir yıldan beri yaşamını sürdürüyor. "Donna" isimli bu yaban ördeği, boynunda saplı bir halde bulunan oka hiç aldırış etmiyor. Rahatlıkla uçuyor, istediği yere konuyor, ancak suyun içine başını daldıramıyor. Zira ok, başını suya daldırmasına engel oluyor.

«TÜP YÖNTEMİ» İLE GÜLCÜLÜK

Fransa'da **"tüp bebek"**ten sonra **"tüp fidan"** yöntemi de giderek yaygınlaşıyor. Fransa'nın "Gül Kralı" olarak tanınan **Georges Delbard**, yeni geliştirdiği "tüp fidan" yöntemiyle yıllık üretimini 500 bin gülden üç milyon güle çıkarmayı planlıyor.

Paris'te Seine Nehri kıyılarında gül satarak mesleğe atılan 76 yaşındaki Georges Delbard, yılda 14 milyon frank yani 420 milyon lira tutarında gül satıyor. Geliştirdiği yeni yöntem hakkında bilgi veren Delbard, hektarın onda biri kadar bir laboratuvarda 250 hektarlık bir tarlanın verimine eşit gül alınabileceğini belirtiyor. Delbard'a göre laboratuvarda yetişen güller, soğuğa dayanıklı olup, ısı değişikliklerinden kesinlikle etkilenmiyorlar.

ARJANTİN'İN CÜCE ATLARI

Cüce Arjantin atları bakıcıları ile...

Evcil hayvan deyince akla ilk gelen kediler ve köpeklerdir. Ancak, Arjantin'de yaşayan ve sayıları şimdilik 1000 kadar olan cüce atlar, artık zengin evlerinin yeni süs hayvanları oldular. Arjantinde özel olarak yetiştirilen bu ilginç hayvanların boyları 40 cm. civarında. Ağırlıkları ise 15 kg.

Çok tüylü, uzun kuyruklu, son derece sevimli bir yüze sahip, ayakları, takunyalı minik bir çocuğunki kadar ilginç olan cüce atı, Arjantin'de yaşayan İrlandalı veteriner Patrick Falabella geliştirmiş. Genetik konusunda araştırmalar yapan İrlandalı veteriner, cüce atı yetiştirmek için "Criollo" (Arjantin atı) ile Şetland Pony'sini çiftleştirerek, aşama aşama bu sonuca varmış.

Falabella, şimdi bu atları, çok yüksek fiyatla satarak servet kazanıyor.

Genç Gazeteci
Hakan YAYLA
TİREBOLU'dan
bildiriyor

FINDIK ÜRETİMİ ARTIYOR

Karadeniz bölgesinin önemli bir gelir kaynağı olan fındık üretimi bu yıl, geçen yıllara oranla artış gösterdi.

Havaların elverişli geçmesi ve bol yağış nedeniyle fındık üretiminde bir zorlukla karşılaşılmamıştır.

Fındığın dışsatım malları arasında da önemli bir yeri vardır. İlgililerin verdiği bilgiye göre, toplam dışsatım gelirinin ortalama yüzde 10'u fındıktan sağlanmaktadır.

KIRŞEHİR'DE GENÇLER İÇİN YAZ SPOR OKULLARI AÇILDI

Genç Gazeteci
Hayrettin EKİCİ
KIRŞEHİR'den bildiriyor

Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın konuyla ilgili olarak yayınladığı bildiri üzerine Kırşehir'de de yaz spor okulları açılıyor.

İlimiz Beden Terbiyesi Müdürlüğü'nce 9-18 yaş grubundaki gençler, ücretsiz olarak boks, güreş, atletizm, basketbol, hentbol, voleybol ve masa tenisi dallarında eğitilecekler. Kentin kapalı spor salonu ve stadyumunda yapılacak olan ve 1 Temmuz'da başlayan çalışmalar yaz tatili boyunca sürecek.

Kırşehir'de semt sahalarının olmayışı, sporseverlerin yaz spor okullarına büyük ilgi göstermelerine neden oldu.

ORTAK SORUN: KİRACILIK

Genç Gazeteci
Asiye TOKUŞTEPE
bildiriyor

Ülkemiz insanlarının çoğunun ortak bir derdi var: Kiralık ev bulma sorunu!

Bir kez, nüfus artışı nedeniyle boş bir ev bulmak çok zor! Bulunabildiğinde ise, bu kez ev sahibinin soruları başlıyor. Sorular, evi kiralamak isteyen kişinin, ev sahibinin istediği özellikleri taşıyıp taşımadığını öğrenmeye yönelik oluyor. Ev tutulursa, bu kez de ev sahibi-kiracı ilişkilerinde bozulmalar olabiliyor.

BİLMECE? BULMACA

RESİM ve GÖLGESİ

Yukarıdaki resim ve gölgesi arasında bazı küçük farklar vardır. Bu farkları bakalım ne kadar sürede bulabileceksiniz?

Noktaları birleştirin bakalım ortaya ne çıkacak?

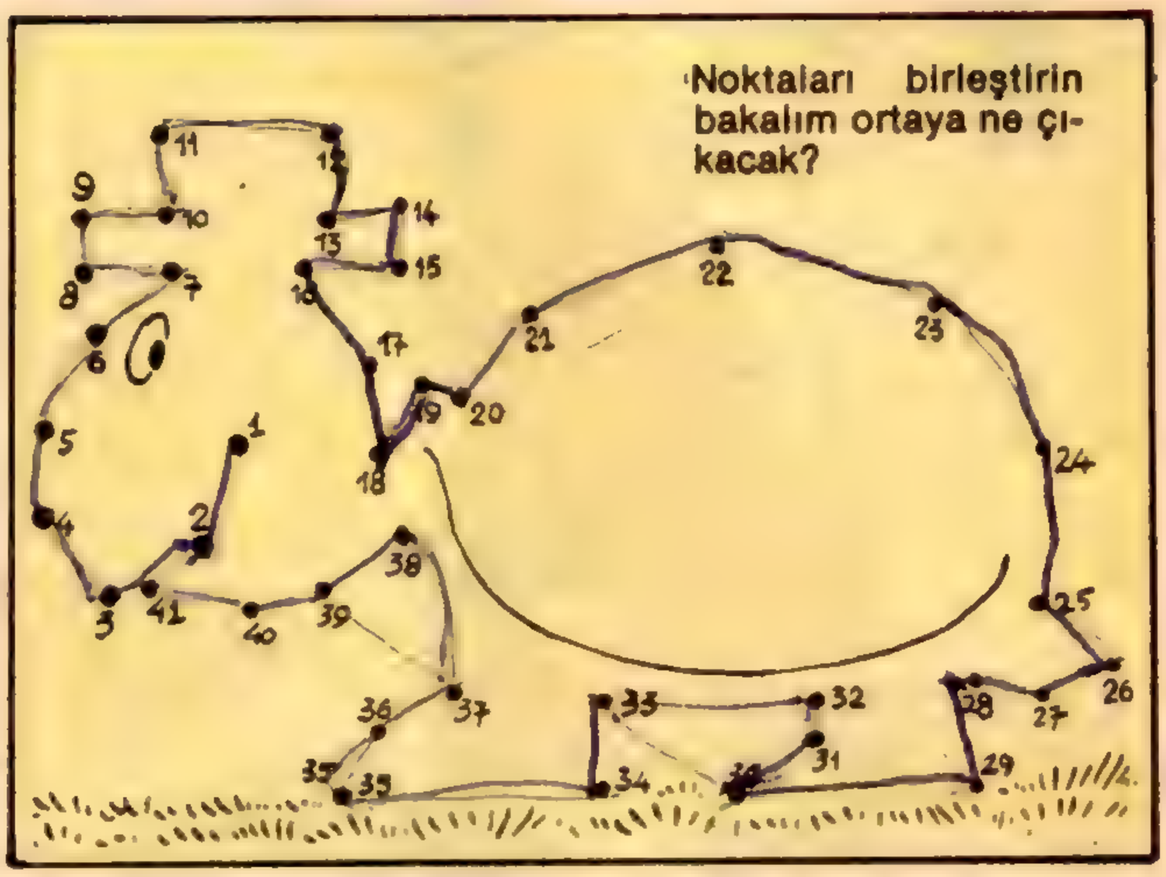

EŞYALAR: Soldaki eşyaların sahiplerini bulabilir misiniz?

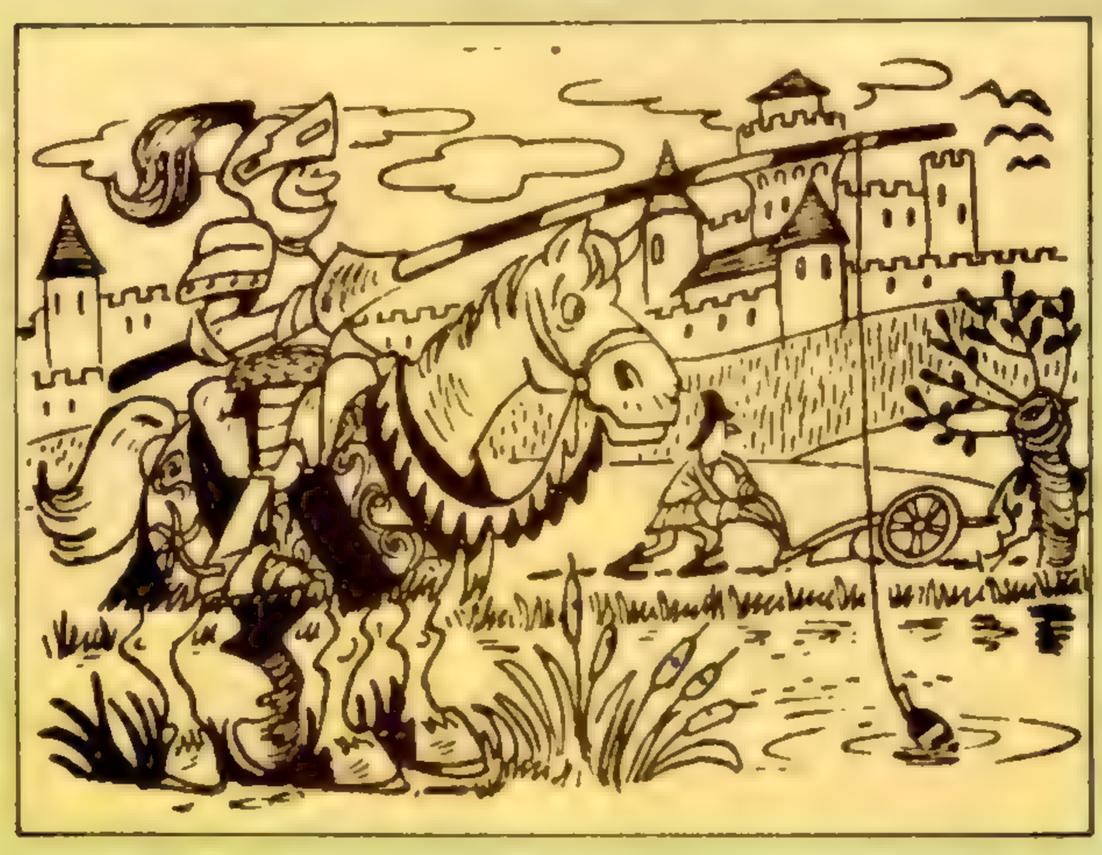

7 FARK Yukarıda gördüğünüz iki resim arasında tam yedi küçük fark vardır. Bu farkları bulabilir misiniz?

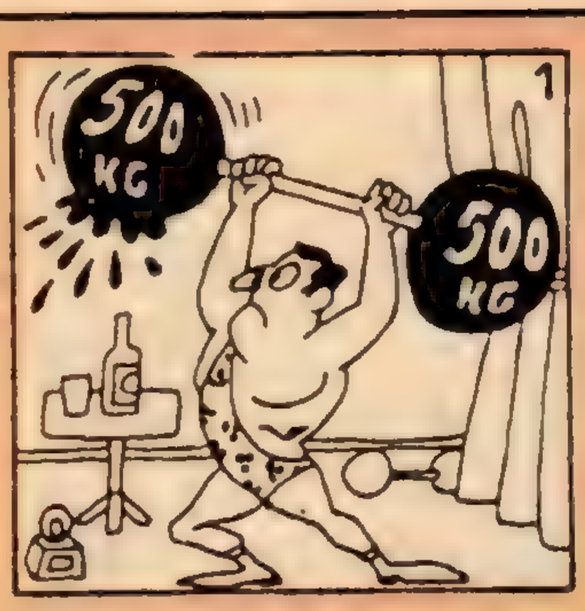

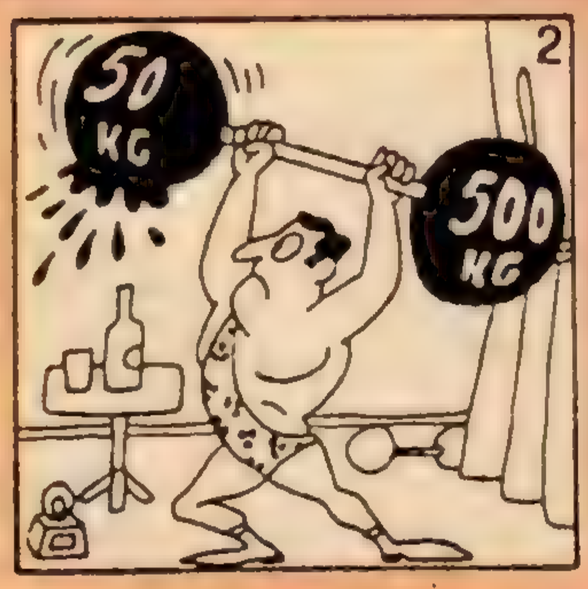

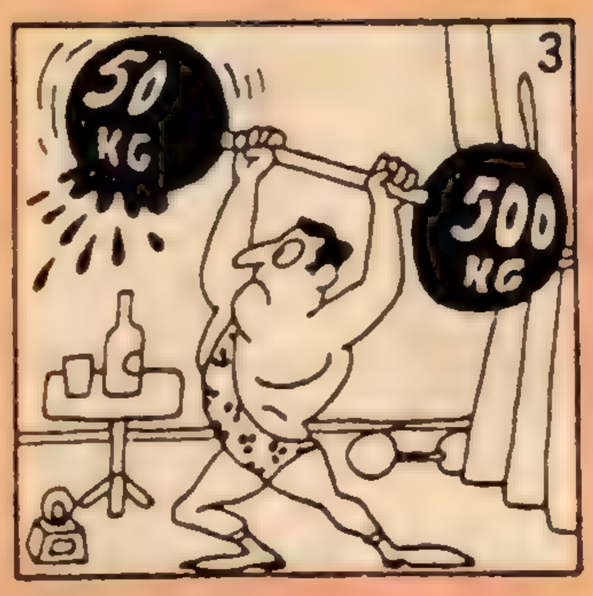

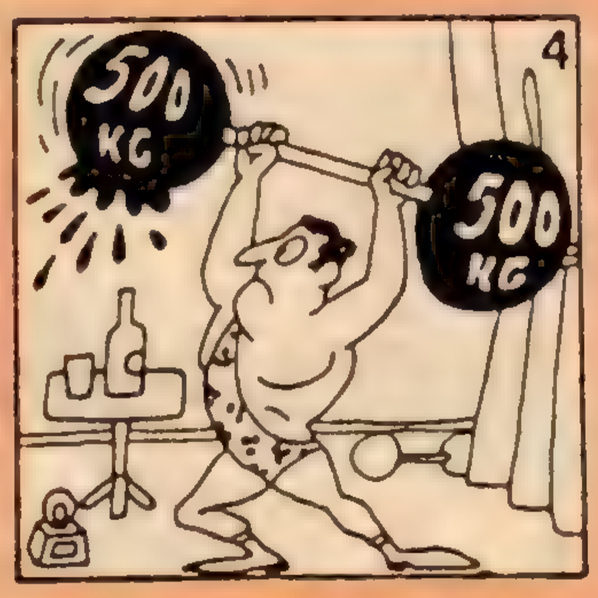

RESİMLER: Yukarıdaki resimler yapılırken her karede yeni bir şeyler eklenmiş, bu eklere göre resimleri sıralayabilir misiniz?

Plaja giden yolu bulabilir misiniz?

Ahmet Bey zafer anıtının yanından geçip Eyfel kulesini gezecek, sonra geri dönecek, ona yardımcı olur musunuz?

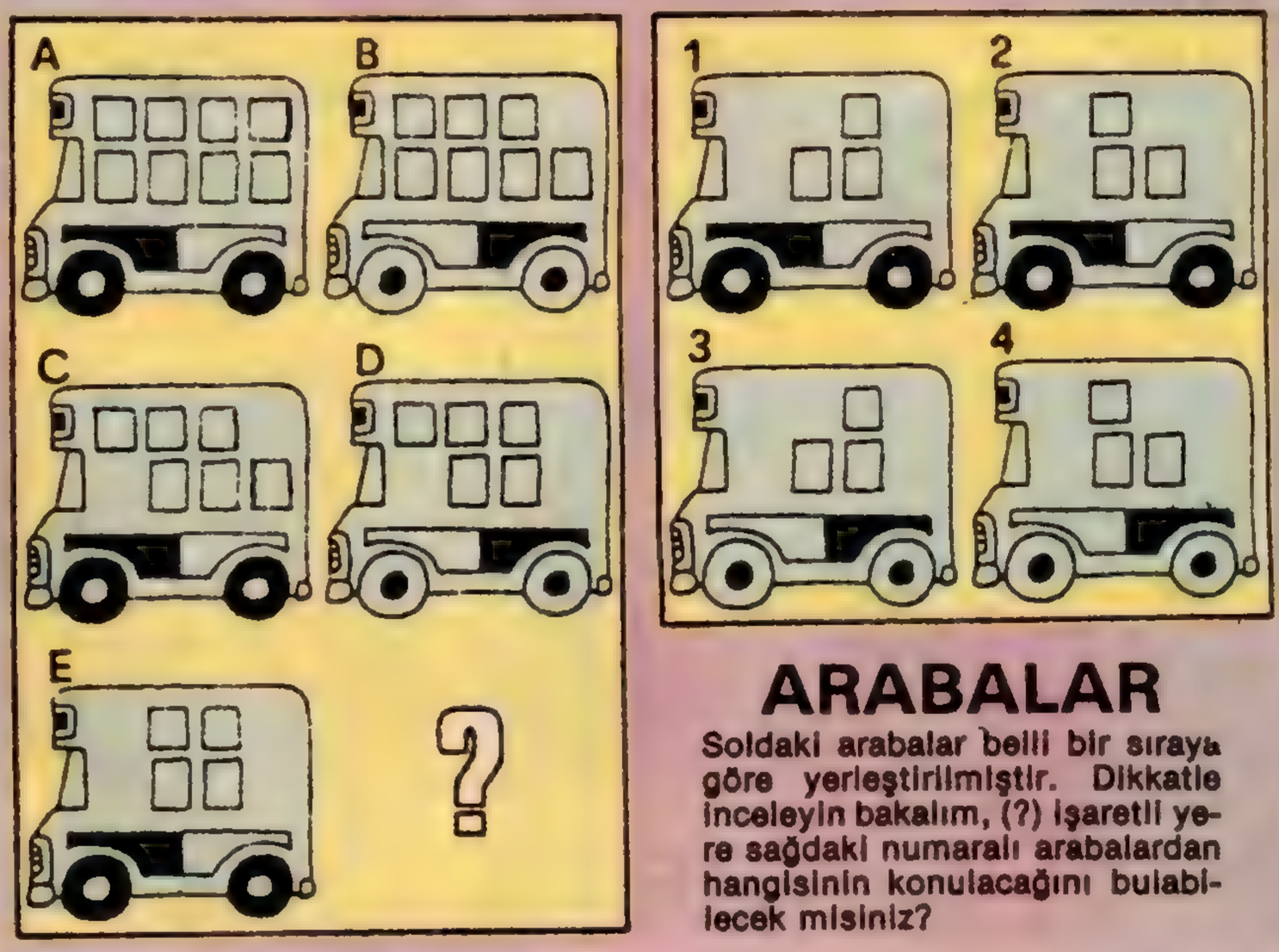

ARABALAR

Soldaki arabalar belli bir sıraya göre yerleştirilmiştir. Dikkatle inceleyin bakalım, (?) işaretli yere sağdaki numaralı arabalardan hangisinin konulacağını bulabilecek misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

RESİMLER: 1— Gözlüğün sapı. 2— Mikrofonun dibi. 3— Mikrofonun kordonu. 4— Soldaki adamın cebi. 5— Sağdaki adamın papyonu. 6— Sağdaki adamın ayakları. 7— Makasın üst tarafındaki yazı. 8— Listede en üstteki çizgi. 9— Soldaki adamın ayakkabısı. 10— Kordonun altındaki çizgi.

MATEMATİK: Dikkat edilirse her figürde başlarındaki rakamlar, ayaklardaki rakamların toplamıyla ellerdeki rakamların toplamının farkıdır. O halde (?) yazılı yere 8 + 9 = 17, 5 + 6 = 11, 17 - 11 - 6 yazılması gerekir.

AYLAR: 4, 7, 14 birbirinin eşidir.

SİMETRİK RESİMLER: 1— Kulaklar, 2— Diş, 3— Vana, 4— Küreğin ucu, 5— Borudaki halka, 6— Su damlası.

ARABALAR: 1— İspanya (E). 2— Sovyetler Birliği (SU). 3— Batı Almanya (D). 4— Hollanda (NL). 5— İngiltere (GB).

RESİMLER: 1— Kuledeki pencere. 2— Öndeki adamın mayosu. 3— Televizyonun düğmesi. 4— Yerdeki gözlük. 5— Televizyonun anteni.

KIRK AMBAR

Hıdrellez

Mayıs'ın altısı bu adla anılır. Yaz başlangıcı sayılan bu günde Hızır ve İlyas peygamberlerin buluştuklarına inanılır. Efsane özellikle İslam ülkelerinde yaygındır. Herkes kıra, bayıra çıkar. Çayırların üzerinde yatıp yuvarlanılır. Çalılara, gül fidanlarına çaput bağlanılır. Böylece ağrıdan, sızıdan, dertten, sıkıntıdan kurtulunacağı sanılır.

Kimi yörelerde bugün maniler söylenir. Ev ev dolaşıp un, bulgur, şeker toplanır. Ortak yenip eğlenilir. Çiçeklere puşu bağlanıp dilekler dilenir. Evde kalmış kızların tepesinde kilitli anahtar açılarak nasibi açılmış olur.

İnsanlar arasında ortaklığı, birlikte eğlenmeyi önerdiği için zararlı bir inanç değildir. Yalnız batıl, akıldışı inançlara, efsanelere inanmamak koşuluyla...

TUTTUĞU ALTIN OLUNCA...

Frigya Kralı Midas, çok varlıklı olmak isteyen biridir. Damlar dolusu hazinesiyle yetinmez. Her dokunduğunu altın edecek büyücüler, simyagerler peşinde koşar. Bir gün bu dileğine kavuşur. Gerçekten tuttuğu, dokunduğu altın olmaya başlar. Sevincinden çılgına döner. Fakat bu sevinci uzun sürmez. Kızına dokunur altına keser. Karısına dokunur altın olur. Acıkır ekmek altın olur, susar su altın olur...

Yalnız varlığın mutluluk için yeteceğini sananlara bu söylence çok güzel bir derstir.

ÖLDÜREN PİJAMA

ABD'de 1974'ten 1977'ye kadar içinde "Tris" maddesi bulunan birkaç milyon pijama üretildi. "Tris" ateşe dayanıklı bir maddeydi. Ama sonradan bu maddenin kanser yapıcı özellikler taşıdığı kanıtlandı. 1979'da satışı yasaklandı. Ama bu korkunç pijamalar, Güney Amerika ve Asya pazarlarına sunulmuştu. Örneğin Fransa'da bu pijamalardan 2 bin adet yakalanmış ve elkonulmuştu. Nereden geldikleri bilinmiyordu ama olayların akışı, bu işin kaçakçılığının hâlâ sürdüğünü ilgililere göstermiş oldu.

ATMA DİN KARDEŞİYİZ

Balkan devletlerinden bir kısmı Osmanlı yönetiminde iken, özellikle Arnavutluk'ta sık sık isyan çıkıyordu. Kafası bozulan bir Arnavut eşkiyası bir martin bulup dağın yolunu tutuyordu. Bunlardan birisi de Recep adında ünlü biriydi. Osmanlı güçleri kendisini dağda sıkıştırırlar. Recep pabucun pahalı olduğunu görünce taşın ardından bağırıyor:

— More atmayın bre. Biz de din kardeşiyiz.

Neyse teslim oluyorlar ve iş tatlıya bağlanıyor. Aradan yıllar geçiyor, fakat Recep'in çenesi durmuyor:

— More vallahi zaptiyelerin tümünü kıracaktım. Bir kez öyle sıkıştırdım öyle sıkıştırdım ki onları, tümü çoluk çocuğumuz var diye ağlamaya, yalvarmaya başladılar, der.

Olayın tanığı biri olacak ya oradaymış:

— Atma bre Recep biz de din kardeşiyiz, deyince şaşırır kalır.

OLAĞANÜSTÜ KULAKLARA SAHİP

Oregon'da yaşayan Bayan King, kıyamet kopacak, deprem olacak, herkes kenti terketsin, diye bağırmaya başladı. İlkin kimse ciddiye almadı. Kadıncağız hasta, üşütmüş, diyenler oldu. Fakat çok geçmeden çevredeki St. Helen yanardağı ateş püskürtmeye başladı.

1980 yılında Bayan King yine bağırmaya, felâket gününün yaklaştığını haber vermeye durdu. Bu kez onu ciddiye alan halk, kendisini Biyolog Chiristopher Dodge'ye götürdü. Temel birkaç testten sonra Bay Dodge, deprem ya da volkan püskürmesinden önce Bayan King'in şiddetli baş ağrıları çektiğini anladı. Kadının kulağı elektromanyetik dalgalara karşı olağanüstü duyarlıydı. Ayrıca deprem, volkanik hareket öncesi, çevrede basınç değişimi de söz konusuydu. Kimi hayvanların da jeolojik olaylara karşı duyarlı olduğu zaten bilinirdi. Şimdi yöre halkı radarlardan çok Bayan King'in baş ağrılarına bakıyormuş. Kıyamet gününü ne zaman haber verecek diye...

Renault firması tarafından birkaç ay önce çıkarılan bir başka modelde, ön konsola yerleştirilen sesli bir bilgisayar, şoföre yol hakkında çeşitli bilgiler veriyor.

En Büyük Heykel

Dünyanın en büyük yontusu, ABD'nin Georgia eyaleti ıdeki Atlanta kenti yakınlarında bulunan Taş Dağı'nın bir yamacına oyulmuş olan, Jefferson Davis (1808-89), General Robert Edward Lee (1807-70) ve General Thomas Jonathan ('Stonewall') Jackson'un (1824-63) 0.5 hektarlık bir alanı kaplayan figürleridir.

ELEKTRONİK ARABA

EVE (Ekonomik Araba İçin Eleman), Renault fabrikası mühendisleri tarafından, benzin tasarrufu araştırmaları için tasarlanmış deneysel bir taşıt. Yapılan deneyler göstermiş ki; "EVE" 90 kilometrede 4.1 litre, 120 kilometrede 5.5 litre ve kentte 6.6 litre benzin harcıyor. Bu demektir ki, normal bir araba 100 litre benzine gerek duyduğu zaman EVE sadece 77 litre kullanıyor.

Enerji tasarrufunda rekoru elinde tutan **Renault** 5'ten şimdilik daha iyi durumda. Bu sonucu elde edebilmek için mühendisler, bu arabanın biçimi üzerinde çok çalıştılar. Ama asıl önemli rolü oynayan motora yerleştirilmiş bir mini-bilgisayar. Bu mini-bilgisayar hareket halinde olan motor üzerine düzenleyici bir etki yapıyor. Veriler ise diğer arabalardan farklı biçimde olan ön tablodaki göstergelerden izlenebiliyor.

ALNI AÇIK OLMAK

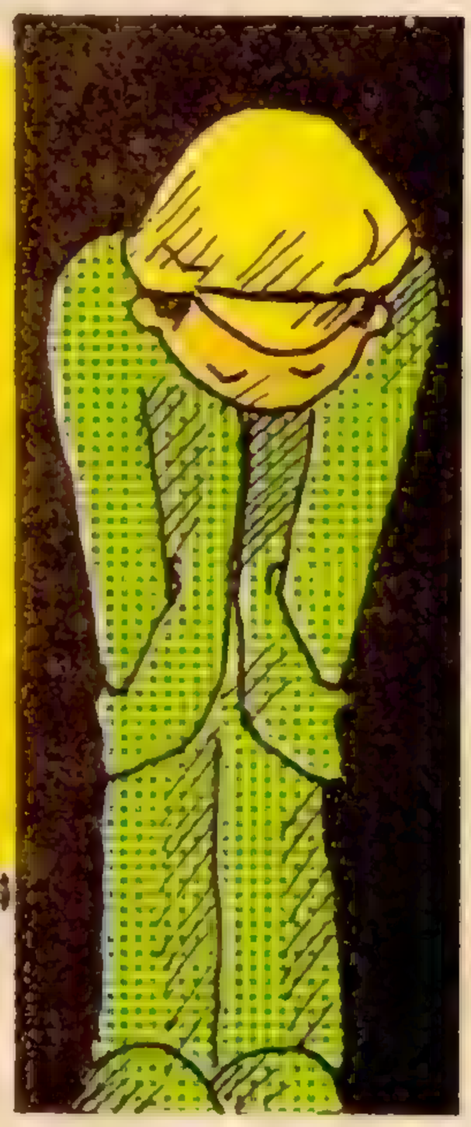

"Konuşan Otomobil" (altta).

ESKİDEN suç işleyenlerin alnına kızgın demirle damga vurulurmuş. Bunun anlamı suçluyu topluma tanıtmakmış. Şimdiki gibi nüfus kâğıdı falan olmadığından bir bakıma da kayıda geçmemiş.

Böylesi damga yiyenler, başı yerde gezermiş. Başlarına giydikleri neyse onu iyice gözlerinin üstüne düşürür, alınlarını gizlermiş. Alnı açık olmak, dürüstlüğü, lekesizliği gösterir olmuş. Eğer bir kimsenin şapkası alnını ortaya koyacak kadar açıksa, övünülecek bir durummuş bu. Aynı söz Cumhuriyetin "Onuncu Yıl Marşına" kadar girmiştir: "Çıktık açık alınla, on yılda her savaştan..."

ZORBANIN KÖPRÜSÜ

ADAPAZARI eskiden göl ortasında bir adaymış. Çevrenin en büyük pazarı da orada kurulurmuş. Adapazarı'na ulaşabilmek için sekiz gözlü Bizans yapısı bir köprüden geçmek gerekirmiş. O zamanın açıkgöz zorbalarından biri köprünün üzerine durur, gelip geçenden para alırmış.

Bir gün derviş kılıklı bir yaşlı, köprüden geçmek ister. Zorba yakasına yapışıp para, der. Yaşlı adam, kendisinin yoksul bir derviş olduğunu, para veremeyeceğini ana yakıla söylemiş. Ama boşuna, zorba olmaz demiş diretmiş. Bunun üzerine yaşlı derviş geri dönmüş gitmeye hazırlanırken:

"Geçme nâmert köprüsünden, ko aparsın su seni

Sinme tilki gölgesine koy yesin arslan seni," demiş.

Sonra "Destur ya pir" deyip ırmağa dalmış. O yürüdükçe su çekilmiş. Derken, ayağı suya değmeden karşıya geçmiş. Dere kuruduğundan zorbanın köprüsü de artık işe yaramaz olmuş.

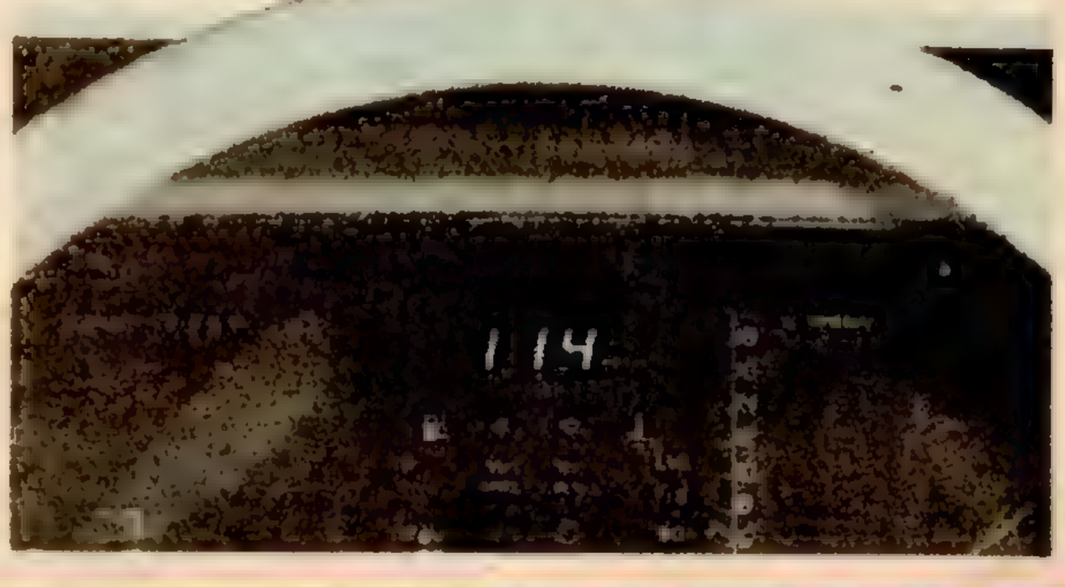

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız. Her türlü ürünlerinizi bekliyoruz.

Şiir

KİTAP SEVGİSİ

Öğrettin, yararlı bilgi verdin bana,
Bilim, kültür aldım senden kana kana,
Sayende yararlı olduk bu vatana
Anladım yararını, bıkmam okumaktan

Sende her şey, gerçek kültür, ilim, bilgi var
İyi kitaplardan alan görmez zarar
Çünkü kitaplarda vardır büyük yarar
anladım yararını, bıkmam okumaktan

Bizlere faydalı bilgileri sundu
İnsanlıkça iyi kitaplar okundu
Böylece tüm dünya bilgiyle dokundu
Anladım yararını bıkmam okumaktan

Mehmet GÜLDAŞ

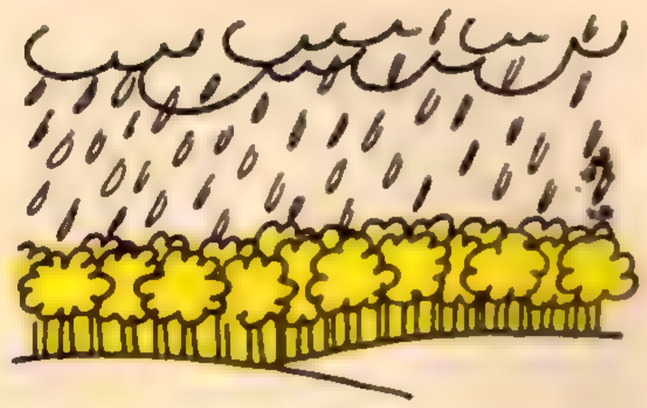

YAĞMURDAN SONRA

Uzandım boylu boyunca
Toprağa...
Akşamdan kalma yağmur ıslaklığı,
Ve toprak ıslak.
Bir çiçek açmakta yeni.
Dokunsan kırılacak hani...

Behiye TAHTA

ORMAN

Her zaman orman
Gürgen, çınar, çam
Evimiz hep bundan
Yapılıyor ağaçtan.

Yok orman gibisi
Evimizin çevresi
Yurdumuz ağaçla
Besleniyor toprakla.

Ne güzel orman
Dik fidan
Ormanı temiz tut
Olsun sana yurt

Yeliz ARAT

ÜMİT TÜRK

Türkler'i görüyorum; hepsi uyanışta,
Ümit içinde yüzüyor; hepsi bir sevinçte,
Rüya içinde değiller; hepsi bir gerçekte,
Kişisellik yok bunda; hepsi birlikte,
İnsanlıkla birlikte; hepsi tam bir barışta,
Yaşamın içindeler; hepsi bir yücelişte,
Emek içindeler; hepsi bir uğraşta,
Mutluluk içindeler; hepsi gerçek Türklük'te!

Murat USLU

Aylin AKSOY

Mektup Arkadaşı

NECATI ALTINDİŞ: 16 yaşındayım. Özel zevklerim arasında futbol oynamak, kitap okumak ve müzik dinlemek gelir. Kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Ziraat Meslek Lisesi 2/A Sınıfı Bursa.

A. KADİR YILMAZ: 14 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında, yabancı para biriktirmek, bisiklete binmek, sinemaya gitmek ve kitap okumak başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Demetevler 1. Cad. No: 120/17 Ankara.

BORA SÜLEYMAN SÖZER: 14 yaşındayım. Hobilerim pul biriktirmek, seyahat etmek, basketbol oynamak ve kartpostal biriktirmektir. Halen Çukurova Sanayi Kulübü'nde basketbol oynamaktayım. Tüm arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Atatürk Cad. Bulvar Apt. Kat: 1 No: 3 Mersin.

UĞUR ŞAİROĞLU: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, kayak yapmak, koşmak, yüzmek ve pul biriktirmek gelir. Yaşıtım olan Amerikalı arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Adatepe Yolu Nilüfer Sok. 2/11 Kartal Maltepe-İstanbul.

ASİYE AYYILDIZ: 13 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim; çeşitli spor dallarıyla uğraşmak, şiir yazmak, müzik dinlemek, sinemaya gitmek, geceleyin yürümektir. Yaşıtım kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Erdoğdu Mah. Hastane Civarı Sok. No: 24/2 Trabzon.

METİN YAZGI: 15 yaşındayım. Ticaret Lisesi 1. sınıfa gidiyorum. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve spor yapmayı severim. Pul koleksiyonum var. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Yahya Kemal Mah. Güler Sok. No: 7 Gültepe-İstanbul.

Öykü

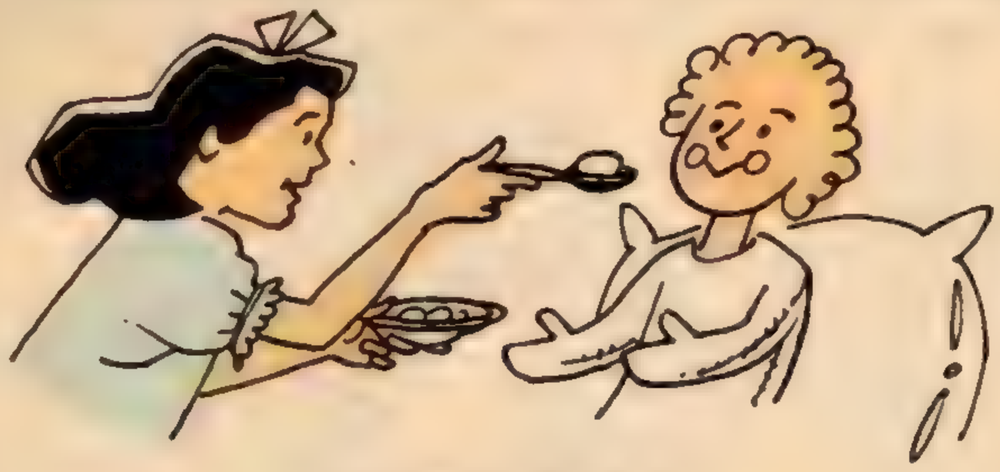

BEBEĞİM

Yeni yıla bir gün kalmıştı. Herkes birbirine hediye alıyordu. Annem bir paketle eve geldi. Anneme bu paketin içinde ne olduğunu sordum. Annem bana bunun bir yılbaşı hediyesi olduğunu söyledi. Bu yüzden bana bu paketin içindekini söylemedi. Bu sırada kapı zili çaldı. Babam da elinde bir paketle içeri girdi. Babama bunun ne olduğunu sordum. Babam bana yavaşça bunun anneme hediye olduğunu söyledi. Yılbaşını iple çekiyordum. Sonunda yılbaşı gecesi geldi. Annem çok güzel bir sofra hazırlamıştı. Yemekten sonra hediyeleri birbirimize dağıttık. Annem bana bir ağlayan bebek hediye etti. Çok sevinmiştim. Anneme sarılıp onun yılbaşısını kutladım. Sabahleyın beni Gülten ile Oya çağırdılar. Oyalara gidip bebeklerimizle oynayacaktık. Annemden izin alıp Oyalara gittim. Oya ile Gülten, benim bebeğimi çok beğendi. Artık benim de bir bebeğim vardı.

Ebru KARGI

Karikatür

Ödüllü Yarışma'ya gelenlerden **Sami KÖSE**

Yurdagül ŞAHİN

Fıkra

FARKETMEZ

—Hayrola nine, ne yapıyorsun?

—Benim gıza mektup yazayrum...

—İyi ama, sen okuma-yazma bilmezsin ki...

—Farketmez... Benim gızın da okuması yazması yoktur!..

MÜTEAHHİT

—Müteahhit bey... Okumuş yazmış adamsınız. Doktor aradım, aradım; bulamadım. Oğlum bir avuç toprak yutmuş. Ben de bilmeden iki bardak su içirdim. Karnı ağrıyor, ne yapayım?

—Onu bilmem ama, uşağa çimento yedirmeyin.

—...?

—Bunların üstüne bir de çimento yerse, beton olur!..

ÇAY ZİRAATİ

— Söyle bakayım Temel, Rize'de çay ziraati ne zaman başlamiştir?

— 1936'da başlamıştır.

— Bilemedin, 1926'da başlamıştır.

— Ama son rakamı tutturdum öğretmenim, amorti yok midur?..

HAMSİ

Öğretmen, kompozisyon ödevi olarak sevgi temasının işlenmesini istedi. Öğrenciler sevdikleri bir şeye olan sevgilerini 50 kelime ile belirtecekler ama yazıları 50 kelimeden ne eksik, ne fazla olacaktı. Sonra ödevleri toplamaya başladı. Bunlardan biri, şöyleydi:

"Ben, hamsiyi çok severim, severim, severim, severim, severim..."

Harun ASLAN

CIMCIME

Tatile çok çabuk alıştım. Ancak geçen gün arkadaşlarla karşılaşınca kafama dank etti: Artık şeyin zamanı gelmişti... Tatil ödevlerini yapmanın...

MERHABA! TATİL ÖDEVLERİNİ YAPTINIZ MI ÇOCUKLAR? BEN BİTİRDİM BİLE...

BEN DE!..

TATİL ÖDEVİ Mİ? UNUTMUŞ GİTMİŞTİM.

ŞEY... BİZ TATİLDE DENİZ KIYISINA GİTTİK, ORADA YÜZMEYİ ÖĞRENDİM. ONDAN ÇALIŞAMADIM.

EYVAH! TATİL ÖDEVLERİ BENİ BEKLİYOR.

ONLAR BİTİRMİŞLER. BENSE BAŞLAMADIM BİLE.

DUR BAKALIM, ÖNÜMÜZDE DAHA KAÇ GÜN VAR, OKULUN AÇILMASINA...

AZ DEĞİL AMA, BİR AN ÖNCE MASA BAŞINA OTURMALI.

ŞIZLAF!

BUGÜNÜN İŞİNİ YARINA BIRAKMAMALI...

ÖDEVSİZ TATİL NE GÜZELDİ... UFF...

HER HAFTA BİRİNCİ HAMUR

TATİL ÖDEVİ, YARDIMCI KİTABI İSTİYORUM.

BİLMEM Kİ, KALDI MI...

KİTAPÇI

NEYSE Kİ BİR TANE KALMIŞ.

DUR ŞUNA BAKALIM, NASİL ŞEYLER... AMMA DA ZOR...

BİRİSİNİN YARDIMI OLMADAN YAPMAM OLANAKSIZ..

"GÖZLEM: BİR ÇİÇEĞİ ELE ALIP ONU TANIMLAYINIZ..."

BENCE ÇİZMEK DAHA KOLAY.

İŞTE OLDU.

"PROBLEM: BİR ÇİFTLİKTE 340 TAVUK VE TAVŞAN VAR. EĞER İKİ AYAKLILARIN AYAK SAYISI 64 İSE, DÖRT AYAKLILARIN AYAK SAYISI KAÇTIR?" İKİ AYAKLI, DÖRT AYAKLI UFF!

ANLADIM, HEMEN BİR TAVUK, BİR TAVŞAN ÇİZEYİM.

"GEOMETRİ: HER KENARI 5 cm. UZUNLUĞUNDA BİR EŞKENAR ÜÇGENİN YÜKSEKLİĞİNİ HESAPLAYINIZ."

ÇOK KOLAY, HEMEN BİR ÜÇGEN ÇİZEYİM.

"İMLÂ": BARİ BUNU ANNEME YAPTIRAYIM...

ANNE!..

ANNE, SIKIŞIRSAM BANA YARDIM EDECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİN.

ŞİMDİ İŞİM VAR, YARDIM EDEMEM.

TELEVİZYONDAKİ TARİFLERE GÖRE YEMEK YAPIYORUM.

ZAPZAPZAP...

BEN DE KENDİ BAŞIMA ... ÇİZERİM.

İŞTE OLDU. "RESİM: ŞİMDİ DE BİR HAYVAN RESMİ ÇİZİN." KUÇU'NUN RESMİNİ ÇİZERİM, OLUR BİTER.

ÜFF!

BÖYLECE BİR HAFTALIK ÖDEVİ BEŞ DAKİKADA BİTİRMİŞTİM.

PAZARTESİ: İMLÂ (OH NE ÂLÂ, NE ÂLÂ...
SALI: KİMYA: (AYA MAYA KUMPANYA
ÇARŞAMBA: EGZERSİZ (NASIL İSTERSENİZ)
PERŞEMBE: MATEMATİK (NE KADAR ANTİPATİK)
CUMA: COĞRAFYA (VUR TAHTAYA, AL HAFTAYA...
CUMARTESİ: FİZİK (YAŞASIN MÜZİK!)

ANNEME YAPTIĞIM ÖDEVLERİ GÖSTEREYİM.

AMA NEDENSE ANNEM, YAPTIKLARIMI PEK BEĞENMEMİŞTİ.

EVET!

AMA BUNLARIN HEPSİ RESİM!

PEKİ, KONULARI VE PROBLEMLERİ NE ZAMAN YAPACAKSIN?

ŞEY... GELECEK SEFER!

HAYIR EFENDİM, HEMEN ŞİMDİ! HADİ DOĞRU MASANA! MARŞ!

PEKİ ÇAVUŞUM, DEDİKLERİNİZİ AYNEN YAPARIM.

KAĞIDA OFSET 6 RENK BASKILI

BAKALIM YARDIMCI KİTAP NE DİYOR. TAVUKLAR 64 İSE..

UFF! GENE OLMADI?

KAÇ TANE TAVUK VARDI...

BU DURUMDA TAVŞANLARIN VE DÖRT AYAKLILARIN SAYISI..

TAM PROBLEME KAFA PATLATIRKEN GÖZLÜKLÜ ÇIKAGELDİ.

HEY NAPIYORSUN ORADA?

HİÇ!

AMA KIZGIN GİBİSİN

DEĞİLİM!

PROBLEMİ ÇÖZEMEDİN GALİBA?

GIRRR!

ÖYLE DEĞİL Mİ?

GIRRR!

OYSA ÇOK BASİT! AMA ÖNCE SAKİN SAKİN DÜŞÜNMELİSİN.

GRUNK

MEYABA!

BİLİYOR MUSUN, CİMCİME ÇOK BASİT BİR PROBLEMİ BİLE ÇÖZEMEMİŞ.

TABİ YAPAMAZ. BU KİTAP ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ İÇİN YAZILMIŞ. CİMCİME'YE YANLIŞ KİTAP VERMİŞLER.

YAŞASIN!

GEL, MIYMIY! GİDELİM BURADAN! BİZ NE BİLİM ADAMI NE DE YARIŞ ATIYIZ. KABAHAT BİZDE DEĞİL, BİZE BAŞIMIZDAN BÜYÜK İŞLERİ VEREN BÜYÜKLERDE!

ANSİKLOPEDİ EKİ VERİYOR!

BİR FİLMDE İKİ «MOORE» OYNUYOR

"Six Weeks" (6 Hafta) adlı yeni bir filmde, ilginç bir rastlantı var. Bu filmde başrollerden birini ünlü komedyen **Dudley Moore**, ötekini de **Mary Tyler Moore** oynuyorlar. Bu iki oyuncu arasında, soyadı benzerliği dışında bir ilişki yok.

Yönetmenliğini **Tony Bill**'in yaptığı film, **Mary Tyler Moore** açısından çok önemli. 1970'lerde birkaç film çeviren Mary, pek başarılı olamamıştı. Daha sonra televizyonda çalışmaya başladı ve bu alanda büyük ün yaptı. Yıllar sonra **"Ordinary People"** adlı filmle sinemaya dönünce, birden şansı açıldı.

SİNEMALARDA YENİ SEZONDA NELER VAR?

Önümüzdeki sezon gösterilecek filmler arasında, bütün dünyada kapalı gişe oynayan, "E.T" de var...

BU sayıdan başlayarak sizlere 1983/84 sezonunda izleyeceğimiz filmlerden bazılarını tanıtacağız. Bu ilk yazımızın başında, geçen sezon bir sinema olayı yaratan **"E.T"** var.

"E.T": Filme adını veren "E.T", 10 milyon yaşındaki bir botanik bilgini... Uzayın derinliklerinden arkadaşlarıyla birlikte dünyaya gelir. Sonra arkadaşları döner, "E.T" ise koskoca dünyada tek başına, yapayalnız kalır. Derken onu bir çocuk görür. "E.T" ile çocuk arasında kısa sürede arkadaşlık başlar. Derken, **Elliott** adlı çocuğun kardeşleri de E.T'ye yardımcı olurlar. "Dostluk, arkadaşlık, çocukların sevgi dolu dünyası" gibi temaları işleyen filmi, büyük bir olasılıkla önümüzdeki sezon sinemalarda göreceğiz.

"KURŞUNU ISIR": Filmin orijinal adı **"Bite and Bullett"**... Başrollerde **Gene Hackman, Candice Bergen, James Coburn** oynuyorlar. Filmin konusu şöyle: Kovboylar arasında bir uzun mesafe yarışı düzenlenir. Katılanlar arasında da bir kadın vardır. Öteki kovboyların amacı yarışı kazanmaktır ama kadın kovboy, yarışa başka bir amaçla katılmaktadır (Bu "amaç" filmin sonunda bir "sürpriz" olarak ortaya çıkıyor). Bu filmle ilgili olarak şu bilgiyi de verelim: Filmin adı biraz garip ama bunun nedeni var. Yarış sırasında kovboylardan birinin dişi ağrır. Dağ başında dişçi bulamayacakları için bir kurşunu boşaltırlar, kovanını kovboyun ağrıyan dişinin üstüne koyup "kurşunu ısır" derler. Kovboy kurşunu ısırınca, kovan ağrıyan dişinin üstüne oturur: Böylece ilkel bir "kaplama diş" yapılmış olur.

"ROCKY/3": Rocky'yi çoğunuz tanıyorsunuz. **Sylvester Stallone**'un canlandırdığı **"Rocky"** ilk filmde bizlerle tanışmış, ikinci filmde yani (**"Rocky/2"**de) zor mücadelelerden sonra dünya şampiyonu olmuştu. **"Rocky/3"** ise, bundan sonrasını anlatıyor. Tam 10 kez

● *Sylvester Stallone, "Rocky" filmleri dizisine devam ediyor.*

ünvan maçı yapıp hepsini kazanan **Rocky**, boksu "şampiyon" iken bırakmak ister. Bu kararını açıklayacağı sırada, bir boksör ona hakaret edince, onunla karşılaşmaya mecbur olur. Bu maçı kaybeder, sonra ünvanını geri almak için yeniden çalışmaya başlar.

Listelerdeki ilginç filmleri, gelecek haftalarda tanıtacağız.

● **ERDEM ŞENER**

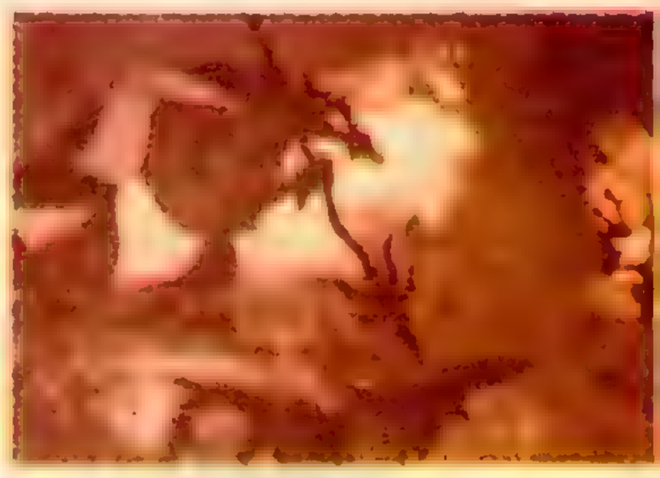

Çocuklar için çevrilen korku filmleri umulan ilgiyi görmedi...

AVUSTRALYA

15 Haziran 1983 günü, Avustralya posta idaresi tarafından piyasaya dokuz yeni pul çıkarıldı. Kıtada yaşayan kelebek türlerini tanıtmak için çıkarılan seri, 4, 10, 20, 27, 35, 45, 60, 80 ve 1.00 sentlik pullardan oluşuyor. 100'erli bloklar halinde piyasaya çıkarılan seri için, ilk gün zarfı uygulaması da yapıldı.

SİNEMA TELEVİZYON

"Six Weeks" (6 Hafta) isimli filmde Dudley Moore, Mary Tyler Moore başrolleri paylaşıyor.

ELVIS MÜZESİ AÇILDI

Amerika'da "Elvis Müzesi" açıldı. Bu müzede, özellikle Rock And Roll türündeki şarkılarıyla büyük ün yapan Elvis Presley'in eşyaları sergileniyor. İlk konserinde kullandığı mikrofon, plak kalıpları, giysileri müzeyi gezen Elvis hayranları tarafından ilgiyle izleniyor.

İngiltere'de de ünlü müzik topluluğu Beatles'ların müzesinin kurulması için çalışmalar başladı.

İngiltere hükümetinin 40 bin sterlin (1 sterlin, yaklaşık 332.5 liradır) yardım yaptığı müzenin hazırlıklarının bir yılda tamamlanacağı söyleniyor.

KENDİNİ SESLENDİRDİ

Son yıllarda sinema sanatçıları, filmlerinde kendilerini seslendirmeye başladılar. Son olarak Hülya Koçyiğit, "Derman" adlı filminde ilk kez kendini seslendirdi.

Sinemaya 1963 yılında başlayan Koçyiğit, bu konuda şunları söyledi: "Aslında filmlerde kendimi konuşmayı yıllardır düşünüyordum. Ancak çok film çevirdiğimiz için buna zaman bulamıyordum. Şimdi film sayısı azaldı. Bu yüzden, ben de birçok arkadaşım gibi vakit bulabildim ve kendimi seslendirdim.

ÇOCUKLAR İÇİN KORKU FİLMLERİ

SON yıllarda korku ve dehşet filmleri büyük ilgi görüyor. Bu yüzden, filmlerin çoğunda aşırı gerilime, korkuya, dehşete rastlanıyor. Bu moda, sonunda çizgi filmlere de yansıdı. Bazı yapımcılar içinde korku ve dehşet öğeleri olan çizgi filmler yapmaya başladılar.

Birçok kişi, bu yeni modayı eleştiriyor. Onların görüşüne göre bu filmler öncelikle çocuklar için hazırlanıyor. Çocuklara bu denli "sert" filmler göstermek ise çok sakıncalı... Bu yüzden, böyle çizgi filmlerin yasaklanması gerekir.

Ancak, iş galiba o noktaya gitmeyecek. Çünkü bu tür filmler umulan ilgiyi görmedi. Bu yüzden korku ve dehşet filmleri modası, canlandırma sinemasında başlamasıyla bitmesi bir olan gel-geç bir moda olarak kaldı.

ÇÖZÜM: Suçlu olan birinci bekçiydi: 20 km. yol gittiğini ve tekrar yola çıkacağını söylüyordu. 2 no'lu resimde gördüğünüz gibi zincirî olmayan bir bisiklete bunu yapması olanaksızdı.

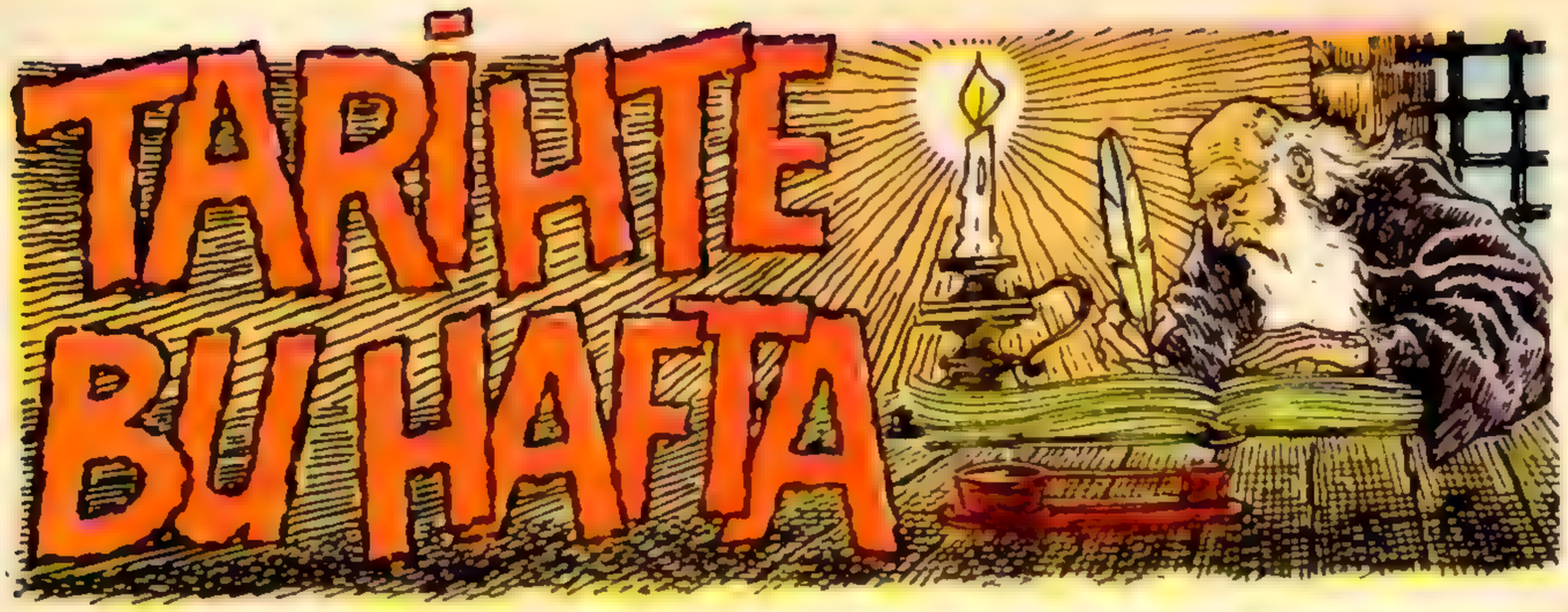

TÜRK DİL KURUMU KURULDU

ATATÜRK'ün buyruğu ile oluşturulan örgütlerden biri olan Türk Dil Kurumu, 51 yıl önce, 12 Temmuz 1932'de "Türk Dili Tetkik Cemiyeti" adıyla kurulmuştu. Cemiyetin adı, 1934'te "Türk Dili Araştırma Kurumu", 1936'da da "Türk Dil Kurumu" oldu.

İlk Dil Kurultayı'nın toplantı günü olan 26 Eylül 1932, o günden sonra "Dil Bayramı" olarak kutlanmaktadır.

Türk Dili Tetkik Cemiyeti'nin ilk kurucu yönetim kurulunda, Samih Rıfat kurum başkanı, Ruşen Eşref (Ünaydın) kurum genel yazmanı, Celâl Sahir (Erozan) ile Yakup Kadri (Karaosmanoğlu) de üye olarak bulunuyorlardı.

İlk 12 maddelik ana tüzükte, cemiyetin amacı, "Türk dilini inceleme ve elde edilen sonuçları yayın ve genelgelemektir" biçiminde belirtiliyordu.

26 Eylül 1932'de yapılan Birinci Türk Dil Kurultayı'nca kabul edilen 7 maddelik çalışma programında ise şunlar vardı:

1) Türk dilinin başka dil aileleriyle karşılaştırılması,

2) Türk dilinin birer tarihsel ve karşılaştırmalı gramerinin yazılması,

3) Anadolu ve Rumeli ağızlarından sözcüklerin derlenmesi, Osmanlıca sözcüklere Türkçe karşılıklar bulunması,

4) Türkçe bir sözlüğün ve gramerin hazırlanması,

5) Kurumun organı olarak bir derginin yayınlanması,

6) Türk dili üzerinde yazılmış yerli ve yabancı yapıtların toplanması ve gerekenlerin çevrilmesi,

7) Terimlerin Türkçeleştirilmesi.

Kurulan ilk kollar ve başkanları şunlardır:

1) Gramer-Sentaks: Ahmet Cevat (Emre)

2) Sözlük-Terim: Celâl Sahir (Erozan)

3) Etimoloji: Hasan Ali (Yücel)

4) Dilbilim-Filoloji: Hamit Zübeyir (Koşay)

5) Derleme: Prof. Ragıp Hulusi (Özlem), sonra Naim Hâzım (Onat)

6) Yayın: İbrahim Necmi (Dilmen)

Yarım yüzyılı dolduran geçmişiyle Türk Dil Kurumu'nun çalışmaları oldukça geniş bir alanı kaplamaktadır. Bugün "Derleme ve Tarama Kolu", "Dilbilgisi Kolu", "Sözlük Kolu", "Terim Kolu", "Yayın ve Tanıtma Kolu" birimlerine ayrılan kurum çalışmalarını daha da yoğunlaştırmıştır. Dilimizin gelişip zenginleşmesinde çok önemli olan Tarama Sözlüğü, Deyimler ve Halk Sanatları Terimleri Sözlüğü, Derleme Sözlüğü, Dilbilgisi Terimleri Sözlüğü, çeşitli alanları kapsayan Terim Sözlükleri, çeşitli dillerle ilgili sözlükler, Türkçe Dilbilgisi ve Türkçe'yi tanıtan çeşitli yapıtlar yayımlamaktadır.

Tanıtma yayınları arasında şu diziler yer almaktadır: 1) Radyo ve Televizyon Konuşmaları Dizisi, 2) Türk Diline Emek Verenler Dizisi, 3) Dil Konuları Dizisi, 4) Açık Oturumlar Dizisi, 5) Çeşitli Konular Dizisi; Atatürk Dizisi, Halk Kitapları Dizisi, (çeşitli konular, Masallar, Halk Öyküleri, Türk Büyükleri, Halk Ozanlarının Öyküleştirilmiş Yaşamları, Yiğitlik Destanları, Ünlü Komutanlar).

Yayın ve Tanıtma Kolu'nun yayın çalışmalarının yanı sıra, tanıtma alanındaki çalışmaları da kısaca şunlardır:

"Kurum, Türkçe'nin özleşmesine özen gösteren yazarlara ve bilimadamlarına 1955'ten beri ödül vermeye başlamıştır. Bunlar öykü, roman, şiir, çeviri, tiyatro, deneme, eleştiri, gezi, röportaj, çocuk yazını ile radyo-televizyon dil ödülleridir.

Kurum yayınlarını öğrencilere daha yakından tanıtmak ereğiyle, Ankara'da ve kimi zaman açılan kitap fuarlarında kitap sergileri düzenlemektedir. Buralarda indirimli satışlar yapmaktadır.

Türk Dil Kurumu, 1933 yılından beri de Türk Dili adıyla, aylık dil ve yazın dergisini yayımlamaktadır. Dergi, Millî Eğitim Bakanlığı "Talim ve Terbiye Kurulu"nca öğrencilere salık verilmiştir.

Atatürk ve İnönü, Dil Kongresi'nde.

KISACA

13 TEMMUZ (1959): Besteci Ekrem Reşit Rey'in ölümü. Operet yazarı olan Ekrem Reşit Rey, 1900 yılında İstanbul'da doğdu. Babası, Sevr Antlaşması'na karşı çıktığı için Dahiliye Nazırlığı'ndan istifa eden Ahmet Reşit Rey'dir. Ekrem Reşit, babasının görevi gereği eğitimini Avrupa'nın çeşitli kentlerinde yaptı. 1919'da Cenevre Güzel Sanatlar Akademisi'ni birincilikle bitirdi. 1938'de Ankara ve daha sonra İstanbul radyosunda temsil kolu şefi olarak 1955'e kadar çalıştı. Halk tarafından çok tutulan Lüküs Hayat, Deli Dolu, Hava Civa, Alabanda, Maskara adlarını taşıyan operetler yazdı. Operet çalışmalarını kardeşi kompozitör Cemal Reşit Rey ile yürüttü.

GÜNEŞ ŞİMDİ-DEN JİLET GİBİ KESKİN. VE HER YER IŞIL IŞIL! ÖĞLEN NE OLACAK KİM BİLİR?

EN İYİSİ GÖZLERİ KAPAMAK. IŞIKLAR BEYNİMİN İÇİNİ BİLE AYDINLATIYOR. TUXEDO DELİRE-CEKSİNİZ DERKEN ABART-MIYORMUŞ.

AKŞAMA KADAR DİRENMELİYİZ..

DİŞİMİZİ SIKALIM ARKADAŞLAR... BAKIN BUNUN YARDIMI OLABİLİR.

ONE, O NE?

BİR DAĞ GÖZLÜĞÜNÜN İLKEL BİR TAKLİDİ. SON KONSERVE KUTULARIN-DAN İMAL ETTİM. DENE BAK!

OH... IŞIĞI BİRAZ ENGELLİYOR AMA, YİRMİ METRE ÖTESİNİ GÖREMİYORUM.

O NEYE YARAR Kİ?

HAYDİ OTURUP BEKLEYELİM. BU TUXEDO İLE ARAMIZDA BİR DAYA-NIKLILIK DUELLOSU OLACAK. O SİNİRLERİ-MİZİN BOZULMASINI BEKLİYOR

BİZİ ÇILDIRTMAK İÇİN UĞRAŞIYOR AMA KENDİSİ TAM BİR KAÇIK!

NE VAR NE YOK?

DİRENMEYE ÇALIŞIYORLAR.

GÖZLÜK HA? AY HİHİ... YALNIZCA SON DAKİKALARINI UZATMAYA YARAR BU. AZ SONRA, BU DEMİR PARÇASI BURUNLARINA BİR ÜTÜ GİBİ YAPIŞA-CAK! TÜFEĞİNİ GÖLGEDE SAKLA AMİGO. AZ SONRA KULLANACAKSIN ONU...

HAY KAHROLASICALAR, LİST LİSTE SAYDIM HEP AYNI. SANKİ BİR SAATİN İÇİNDE BİN DAKİKA VAR GİBİ. ZAMAN GEÇMİYOR.

DENİZCİ KONUŞMASAN DAHA İYİ OLACAK. AZ SONRA TÜKÜ-RÜĞÜN, SUSUZLUĞU GİDERMEK İÇİN İŞE YARAR. SON SU DAM-LALARINI PADRE'YE SAK-LADIM.

SEN BENİ TANIRSIN DOSTUM. GÜCÜMÜ AŞIYOR ARTIK BU. DAHA FAZLA DAYANAMAYACAĞIM.

HİÇ BİR ŞEY DÜŞÜNMEMEYE GAYRET ET. BAŞKA ÇAREMİZ YOK!

HEY TUX! İLK ÖNCE KÜÇÜK MOREL'İN SABRININ TÜKENECEĞİNE BAHSE GİRERİM.

NAAH, SEN ÖYLE SAN CAHİL.

KÜÇÜK MOREL'İN, BİR ÇOCUK HAVASI VAR. AMA ASLINDA ÇELİK GİBİ GÜÇLÜ O. BEN SAKALLI'NIN BAŞINA YÜZ ALTIN VERİRİM. İLK ÖNCE O ZİBİDİ ÖLECEK. EVET EMİNİM! Hİ!.. Hİ!..

NE YAPALIM! ÖLMEK İÇİN ÖLMEK. SEÇMELİYİM BİRİNİ.

BEN GEÇİYORUM. YARDIM GETİRİRİM YA...

BARNEY! HAYIR! ONLAR DA BUNU İSTİYORLAR.

BANG

BANG BANG BANG

HEY TANRIM! BEN DE ÖLDÜN KALDIN SANDIM.

EĞER BU KÜÇÜK KAYALAR BİRAZ DAHA BÜYÜK OLSAYDI, ALTMIŞ SANTİMDEN UZUN BOYLU BİRİNE KURŞUN İŞLEMEZDİ.

BARNEY! NE DEMEK İSTİYORSUN?

KIL YUMAĞI!

BOYNUNA BAKIN! BİZE SU GETİRİYOR!

HEY GÖZÜNÜ SEVDİĞİMİN! HAKLIYMIŞSIN! BU TAŞLAR ARASINDAN GEÇEBİLECEK EN UYGUN YARATIK O!

BU İĞRENÇ HAYVAN DA NEREDEN ÇIKTI. ÇABUK YERE SERİN ONU!

PAK

BANG BANG

VAY CANAVARLAR! HİÇ OLMAZSA ONLARIN ATEŞİNE KARŞILIK VERELİM. BU ONLARIN BURNUNU SÜRTECEKTİR.

BANG BA

YAŞASIN! YİĞİT BİR KOMUTAN GİBİ KURŞUNLARA DİRENEREK HEDEFE VARDI. ONU KİMİN YETİŞTİRDİĞİ BELLİ OLUYOR.

EVET, TIPKI SAHİBİNİN SESİ. AMA BURAYA NASIL GELEBİLDİ?

BUNUN TEK AÇIKLAMASI, İKİNCİ SAL.

HAYVAN GEÇTİ GİTTİ. NE YAPALIM TUXEDO? EĞER İSTERSEN HEPSİNİ GEBERTİRİM.

NAAH.. DURUMLARINDA BİR DEĞİŞİKLİK OLMAYACAK. ONLARIN YAVAŞ YAVAŞ ÖLMELERİNİ GÖRMEK İSTİYORUM. BİR YUDUM SU BUNU DURDURAMAZ.

ÇABUK, PADRE'YE SU VERİN. TAM ZAMANINDA YETİŞTİ.

BİR KÂĞIT VAR ORADA..

CİN YAZMIŞ, KÜÇÜK SERSERİ. USLU DURAMAMIŞ. KORİN VE BİR İKİ İŞÇİYLE BİRLİKTE BURAYA GELMİŞLER.

NE?.. NERESİ BURASI?

TAM TUXEDO'NUN ARKASI OLUYOR. VE SAAT SADECE 17.15... GÜNEŞ TAM TUXEDO'NUN TEPESİNE GELDİĞİNDE SIRA ONA GELECEK!

ATEŞİ BİRAZ OLSUN DÜŞTÜ. ONUN KURTULACAĞINI UMUYORUM.

EH, SEVİNEBİLİRİZ ARTIK. YAŞAMA ŞANSIMIZ %90'DAN FAZLA. EMİNİM...

AMA BİR SORUNUMUZ KALDI.

CİN HAREKETE GEÇTİĞİNDE TUXEDO'NUN EN FAZLA ADAM YIĞDIĞI BARAJ YIKILABİLİR. ORADAN İLERLEYEBİLİRİZ. AMA TEPELERDE NÖBETÇİLER VAR. ZÜMRÜT MADENİ İLE ARAMIZDA DURUYORLAR. ONLARI NASIL AŞMALI?

SAAT 13'Ü GEÇİYOR, EN GÜÇ DÖNEM ŞİMDİ BAŞLADI.

HAREKETE GEÇTİĞİMİZ AN PADRE'Yİ NE YAPACAĞIZ?

ONU BURADA BIRAKACAĞIZ. ŞANSIMIZ VARSA ONU ÖLÜ SANIP ÜZERİNE ATEŞ ETMEYECEKLER. EĞER İÇİMİZDEN CANLI KALAN OLURSA ONU SONRA ALMAYA GELİRİZ.

ARTIK SÖYLENECEK SÖZ KALMAMIŞTI. SESSİZLİĞİ BOZAN TEK ŞEY TIKANAN NEFESLERİ VE BOĞAZLARINDAN GELEN HIRILTIYDI.

HEY! ÇOCUKLAR ŞEYTANIN BACAĞININ KIRILMASINA BEŞ DAKİKA KALDI...

TAM ZAMANI, ARTIK DAYANACAK GÜCÜM KALMADI.

DUA ET TE TUXEDO DA ÖYLE SANSIN. DİKKAT. İLK ÖNCE ONLARI ŞAŞIRTMAK İÇİN ATEŞ EDECEĞİZ. KORİN VE CİN KARŞILIK VERİNCE, SAĞDAKİ KAYALARA DOĞRU İLERLEYİP, GÖLGEYE SIĞINACAĞIZ.

ATEŞ!

sürecek

Milliyet YAYINLARI sunar:

Milliyet YAYINLARI

tarih boyunca dünyayı sarsan YANLIŞLAR

Nigel Blundell

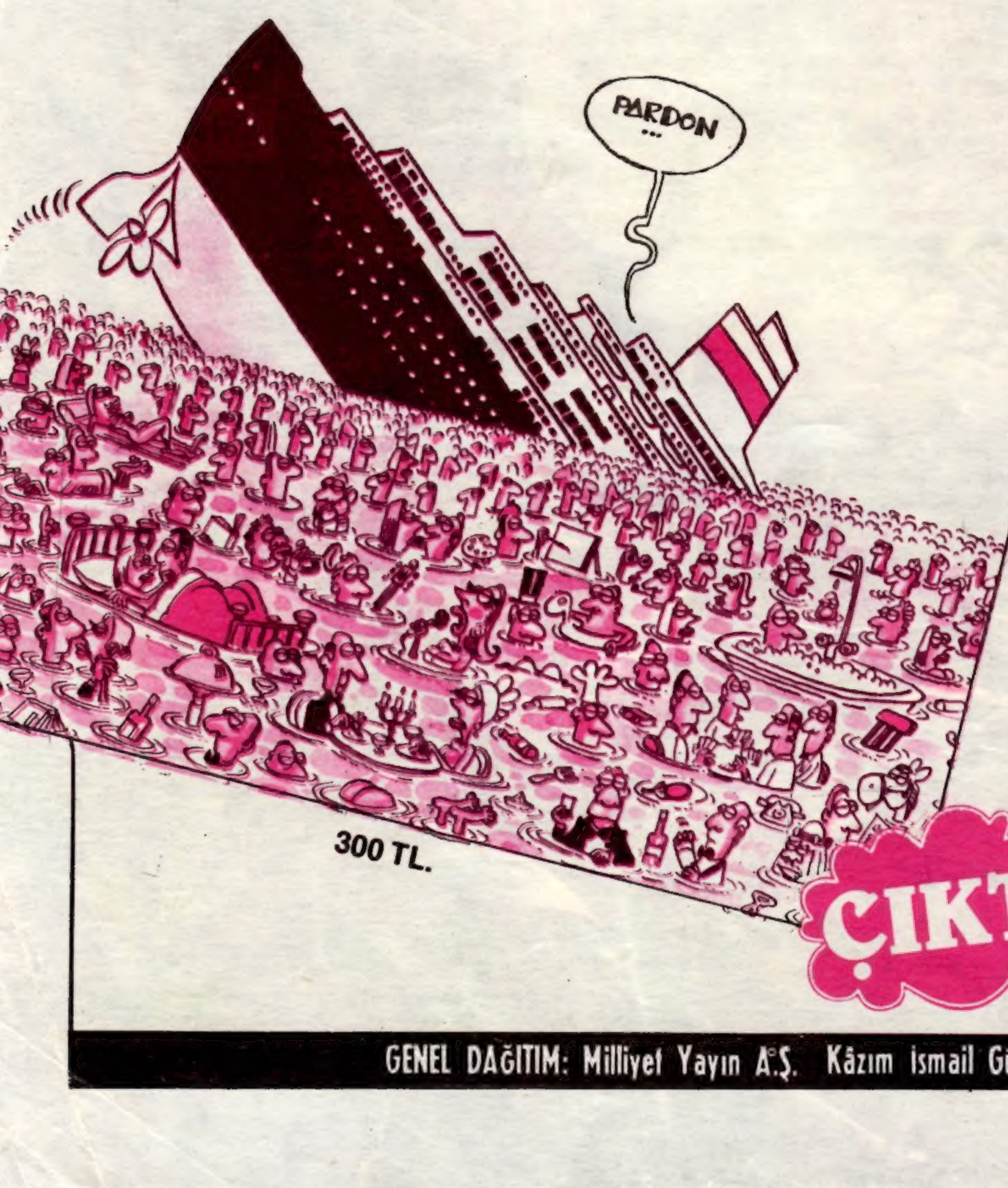

- MERİHLİLER DÜNYAYI İSTİLÂ ETTİ
- UÇAK TEKERLEĞİNDE YOLCULUK
- DÜNYANIN EN YÜKSEK BİNASINDAN ATLAYAN ADAM
- EYFEL KULESİ'Nİ SATIN ALAN ADAM
- İSKOÇYA CANAVARI AYIBALIĞI ÇIKTI
- GELİNİ ŞAHİTLE EVLENDİREN RAHİP
- İNGİLİZ DONANMASINI ALDATAN ADAM
- DOKTORUN UNUTTUĞU HASTA KIRK YIL YATAKTAN ÇIKMADI.
- UNUTULAN KENT, RUSYA İLE YÜZ YIL SAVAŞ HALINDE KALDI
- TİTANİK FACİASI

300 TL.

ÇIKTI

GENEL DAĞITIM: Milliyet Yayın A.Ş. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No:10

Küçücük bir fidan,
gelişir büyür...
Ağaca, yeşilliğe, güzelliğe
dönüşür.

Türkbank'ta
küçük tasarrufların, büyüyüp
geleceğin güvencesi
olduğu gibi.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK

İŞGÜDER